



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dissertationes De Actibus Humanis

Karchne, Simon

Augustæ Vindelicorum & Græcensis, 1716

Index Rerum, & verborum, adjectus numerus est marginalis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39981



INDEX

Rerum, & verborum, adjectus numerus
est marginalis.

A.

A bortus an licitus ante, aut post
fœtum animatum. 227. 228.
Abortus inanimati fœtus indire-
ctè secutus non impedit medicinæ
sumptionem. 229. Abortus procu-
ratorum pœnæ, & quas personas con-
cernant. 232. 234. 235. Vers. Not.
7. Agentes pœnitentiam ante se-
cutum abortum an incurrant Excom.
& Irregularitatem. 238. 261. Vers. Ur-
gebis. Abortus procuratio non secu-
to effectu non punitur Excommunica-
tione, incurritur tamen Casus sextus à
Clem. VIII. reservabilis pro Religio-
sis. 234. Vers. Dixi. 2. Abortus
reservatio nisi oppositum exprimat,
intelligitur de actu externo cum effe-
ctu. 234. Abortum procurans Sa-
cerdos post actam in foro conscientie
pœnitentiam potest fungi officio, do-
nec dispensetur, si abstinendo fieret
suspectus. 233. Vers. Not. 3.
Abortus cooperatores invincibiliter dubius,

an fuerit fœtus animatus, an incurrat
irregularitatem. 236. 237.
Abortus fœtus animati. Vide Medicina.
Absolutio vide Casus.
Absolvi nequit in agone nolens restituere,
nisi per alium post mortem. 754.
Absolutio dolore non revocato, biduo
posterior est valida 24. Absolvi po-
test ebrius conditionatè in mortis peri-
culo. 24. Absolutionis an capax
puella gravida in mortis periculo, cu-
jus delictum nemo novit præter Con-
fessarium, cui negat licentiam revelan-
di delictum, et si proles peribit sine
Baptismo. 156.
Absolutio ab Excomm. annexa procura-
tioni abortus, ut valeat à delegato, an hic
debeat specialiter deputari. 234. Vers.
Not. 5. Ut absolutio ab ea valeat sæ-
cularibus data à Regularibus, hos spe-
cialiter deputari non est necesse. 235.
Absolutio à censuris metu extorta est in-
valida. 340. Absolutio metu extorta
à pœnitente in bonâ fide valet. 342.
Absolutus sapius constitutus in peccandi
peri-

- periculo ob moralem impotentiam hoc tollendi, semper relabitur sine emendatione, an sit cogendus deserere illud cum jactura temporalium moraliter necessariorum ad vitam 787.
- Absolvi an possit, & quoties concubinaris occultus ante ejectam concubinam 788. & seqq. 3.
- Absolvendi an nobiles morosi in solvendis debitis 792.
- Absolutio quibus neganda, aut differende à 788.
- Accessorium debet sequi naturam principalis*, quomodo intelligendum 343.
- Accusationis juri cedens licite paciscitur cum fure de pecunia, esto non habeat animum accusandi 322.
- Actio pœnalis Prætoria non egreditur annum, nisi sit furti manifesti 352.
- Actuum humanorum Dominus est homo 1. Actus humanus, & actio hominis differunt 1.
- Actus humanus in quas causas resolvitur 1.
- Actus divini sunt voluntarij 4.
- Actus ministrantes materiam hâc abufuro alij sunt positivè inductivi, alij cooperativi, alij purè permissivi. 123.
- Actus physicè consideratus non malus sæpe ex circumstantijs fit malus moraliter. 123.
- Actus in propositione 51. ab Innoc. XI. damnati an sint intrinsecè mali à 123. ad 128.
- Actus moralis malus nullus potest ad culpam imputari sine actuali advertentia. 263. 264.
- Actus contra legem naturalem alij sunt intrinsecè mali pro omnibus circumstantijs, secus alij. 310.
- Actus divinitus, aut humanus præcepti quidam ordinantur principaliter in operantis utilitatem; quidam in commune bonum. 310.
- Actus puræ fugæ dantur. 501. 502.
- Actus indifferentes in individuo non sunt damnati. 510.
- Actuum moralitas est materialis, & formalis 520. 521. Non est substantialis actibus physicè consideratis 521. Eorum honestas, & inhonestas materialis aliquibus actibus tam internis, quam externis est essentialis 522. Alijs plerisque est accidentalis. 523
- Actibus divinis liberis externis, & internis honestas tam materialis, quam formalis est de essentia. 523
- Actibus creatis liberis externis bonitas formalis est extrinseca, & probabilius etiam internis est semi extrinseca (idem est de malitia formali) 524.
- Actus humanus vide moralitas.
- Actus externus ut objectum est prior actu interno efficaci, in esse verò effectus est eodem posterior 527. Nullam habet moralitatem titulo objecti, sed titulo effectus. 527
- Actus internus efficax, & externus faciunt duas distinctas moralitates. 527
- Actus moralis bonus qualem prærequirit cognitionem? nempe formalem, judicativam, certam non physicè, sed moraliter 529, 530. 531. Hæc sola potest proximè regulare voluntatem, si est practica, secus speculativa 530. 531. An sit necessaria perfecta. 534
- Ad actus moralitatem non sufficit cognitio

- ratio dubia, suspiciosa, formidolosa, & probabilis in esse propositionis, at bene in esse circumstantiæ reddentis actum materialiter bonum aut malum. 532. 533
- Actus moralis malus, an sit mortalis dependens à cognitione proponente malitiam præcisam à levitate, & gravitate. 535
- Actus potest esse malus, quin moveatur à turpitudine. 541
- Actus ut sit honestus, opinio communis requirit, ut moveatur ab honestate à 551 ad 544. At verior negat contenta, si moveatur à proprio fine indistincto à bono absoluto. 544 & seqq.
- Actus idem externus potest elici ex fine bono, & simul ex malo, proinde esse bonus, & malus moraliter. 563
- Actus intrinsecè malus nequit esse extrinsecè moraliter bonus. 563
- Actus intrinsecè bonus etiam supernaturalis imperari potest ab imperio malo, & evadere extrinsecè malus. 564
- Actus idem potest esse intrinsecè meritorius, & extrinsecè demeritorius 566. Nequit tamen idem actus esse intrinsecè meritorius vitæ æternæ, & simul ejusdem demeritorius 566.
- Actus charitatis non est imperabilis ab imperio mortali, secus à veniali 566.
- Actus physicè unus an possit moraliter continere plures bonitates, aut malitias 568. Potest continere plures specificas, & numericas bonitates. 569.
- Actus idem est capax plurium specificè, & numericè malitiarum 570.
- Actus idem tendens in plura objecta, *R. P. Karch, Diss.*
- quando moraliter continet, aut non continet plures malitias, Regula traditur 571.
- Actus amoris divini præceptum primò obligare non potest instanti primo usque rationis, nec hujus obligationis tempus fixum dari potest positivè, sed negativè 469.
- Actus divini amoris plures amans non continet plures morales bonitates, at bene actus creatae charitatis amans plures homines 569. vers. Econtà: & 570.
- Actus externus per se non auget, sed per accidens bonitatem, aut malitiam actus interni 574. 575. Per se tamen auget satisfactionem 576.
- Actus moralis ad bonum, & malum, an detur indifferens 577. & seqq. 2. Opinio affirmans non est damnata 510.
- Actus mali duratio longa an explicanda 645.
- Actus bonitas vel malitia, an, & quomodo contrahitur ex objecto 581, 582.
- Actus bonitas, aut malitia ex circumstantiis à 583.
- Actus efficax desumit malitiam ex circumstantiis etiam indirectè volitis 586.
- Actus inefficax an evadat malus ex circumstantiis 586. & seqq. 3.
- Actus internus connotat aliquando externum, & quid hæc connotatio significet 590. vers. Si petas.
- Actus internus sine externo an possit reddi moraliter bonus, aut malus 591.
- Administrator Regius an peccet mortaliter furando centum, aut 200. aureos 254. vers. Dices.

- Adoptio** quid, & quotuplex 599.
Adoratio vera est triplex 626.
Adulatio est ex genere suo venialis 252.
 Opponitur amicitiae, seu affabilitati 252. Tripliciter evadit mortalis contra charitatem 252.
Adulterium quid, & quantum peccatum contra justitiam: ejus injustitiam non impedit consensus conjugis 867. In eo explicandum utriusque conjugium 867. An quando uterque est conjugatus specie distinguatur à simplici adulterio, vel solum numericè contineat duo peccata 900.
Affabilitatis munus 252.
Affectus aliqui formaliter inefficaces sunt æquivalenter efficaces 519. in fin. & 527.
Affectus conditionati de objectis jure positivo, aut voto prohibitis sub conditione malitiam auferente, an liciti 551. 555.
Affectus conditionati sub conditione impossibili, aut non purificanda sunt æque imputabiles, ac affectus absoluti 550.
Affectus conditionati de objectis vetitis jure naturali, quales censendi sint 551. 552. 556. & seqq.
Affectus conditionales de objectis vetitis jure naturali sub conditione auferente malitiam possunt dupliciter in illa ferri, nempe per modum optantis, aut enuntiantis: secundo modo non sunt peccata 552. 562. in fine. Primo modo, si conditio aufert malitiam, sunt boni ex parte objecti possunt tamen esse mali ex parte actus 552. & à 557. ad 563. Si conditio non tollit malitiam sunt mali etiam ex parte objecti optativè elici, secus enunciativè 562. in fine.
Affectus conditionales sub conditione impossibili auferente malitiam an ferantur in partem utramque contradictionis à 553. Si ita, semper sunt peccata 553.
Affectus conbitionalis hypothesis impossibilis, quando infert, aut non infert utramque partem contradictionis Regula discernendi affertur 553.
Affectus conditionales efficaces desumunt malitiam suam ab objecto prout per intellectum proposito 557. vers. Verum voluntatis.
Affectus efficax fertur in objectum, & hujus circumstantias cognitas, secus inefficax ut fertur opinio probabilis 561.
Affectus efficax de mortali semper est mortalis, secus inefficax juxta Vasquez 804.
Affectus efficax mortalis mutatio in simplicem, potest evadere non mortalis, imò opus virtutis 840.
Affectus efficax, vel inefficax vide volitio, & nolitio efficax, & inefficax. Item verb. voluntas.
Affinitas vide circumstantia.
Agonizantibus foeminis gravidis assistentes Confessarij quid debeant observare, ne proles pereat cum matre 165. Vide incisio.
Alienationi rei Ecclesiasticæ sine solennitate resistit jus 414.
Amenium incitatio ad blasphemias an peccatum 274.
Amicitiae, seu affabilitatis munus 252.
Amplexus venerei sine intentione copulæ an sint specie distincti ab amplexibus cum copulæ intentione 893.

Amplexus sponforum vide verb. sponsi, & verb. soluti.

Antecedens connexum cum alio volens an censeatur velle aliud. 50.

Apostasia an differat specie ab hæresi 620.

Apostasia quis. 371. Ejus pœna. 373.

Appetitus sensitivi in statu puræ naturæ subjectio ad appetitum rationalem non fuisset naturaliter debita. 480. 481.

Ejus motus primo primi non subsunt imperio voluntatis, secus secundo primi, & secundo secundi, 498.

Arrharum promissio, & solutio an valida metu extorta. 343.

Aspectus nudæ sceminae an sit causa pollutionis. 84.

Aspectus delectatio non est communiter venerea. 112.

Aspectus vide Verb. Sponsi, & Verb. soluti.

Affistentia matrimonij metu extorta est valida. 341. Verf. Idem purpuratus & 342.

Afyli privilegio quæ loca gaudeant. 638.

Atheismus an differat à paganismo. 620.

B.

Baptizandus est conditionatè fœtus decendialis abortivus dans signa viræ, 236.

Baptismi præceptum an adultum obliget cum vitæ discrimine. 315.

Bellum an possit esse utrimque justum 129. in fin. An in navali cum periculo vitæ incendi possint naves, ne hosti cedant. 51.

Belli Dux potando se reddens ineptum ad officium an peccet contra Justitiam cum onere restituendi 253.

Beneficium an sit resignandum à procu-

rante abortum ante declarationem criminis occulti. 235. Verf. Not. 7.

Beneficij renunciatio ex metu injusto procurata an sit annullata à Jure. 345. An sic renuncians teneatur ad Horas, fruatur fructibus. 345.

Beneficium ob occultum impedimentum nulliter obtentum factâ dispensatione sine nova collatione licitè continuatur. 345.

Beneficium ipso jure amittit id promotus per Simoniam, etsi ipse ignoraverit. 415. Ejus collatio Simoniaca an sit irrita ante sententiam, proinde sit beneficium dimittendum, & fructus restituendi in conscientia. 432. 433.

Bestialitas in luxuria innaturali est peccatum gravissimum, minus tamen coitu cum Dæmone. 819.

Bestialitas quid? qualitas bruti, & sexûs non variat speciem, 878. Ejus pœna Ibid.

Bigamus fit consumans matrimonium cum corrupta ab alio, esto sit corruptionis ignarus. 415.

Blasphemia in ebrietate prævisa non imputatur ad culpam. 43.

Blasphemia ebrij non est mortalis 267. 272. Blasphemandi consuetudo ex blasphemijs in ebrietate dictis an peccatum. 273.

Ad Blasphemias incitans ebrios, amentes, infantes, an peccet. 274.

Blasphemiarum qualitas an faciat specificam diversitatem contra DEUM, & Sanctos, ac inter sanctos, & B. Virg. 617.

Bona Ecclesiastica indebitè alienata sunt repetenda etiam cum scandalo passivo. 199.

- Bonorum** jactura an facienda ad vitandum scandalum. 198. & 199.
- Bonorum** Ecclesiasticorum usurpatio, ex quo capite possit permitti Principi seculari à Papa. 199.
- Bonorum** Ecclesiasticorum permissionem an Princeps Catholicus possit deducere in pactum cum Hæreticis in pacificatione. 200.
- Bonorum** Ecclesiasticorum dominium an à fundatoribus ita sit absolute translatum in Ecclesias, ut pro nullo casu subsint dispositioni supremi Principis. 200.
- Bonum** est triplex, honestum, jucundum, & utile 499.
- Bonitas** absoluta est venustas, dignitas, & nobilitas rei, inest cuiusvis ætatis virtutis. 500.
- Bonum** delectabile vide sensuum delectatio.
- C.**
- Canonicus** ex potu omittens Horas. 253.
- Canonica** monitio qualis, & quomodo facienda. 417. Debet fieri reo personaliter, nisi lateat. 417. Vide. 436. Verf. Inf. 8.
- Capellanus** obligatus celebrare in certa Ecclesia, aut ara an satisfaciatur celebrando alibi. 738. Bis, terve in anno alibi celebrans deficit in re parva. 738.
- Capellanus** se potando reddens ad Horas ineptum an peccet contra justitiam cum onere restitutionis. 253.
- Captivus** licite potest propinare generosum vinum captivantibus, ut è manibus ebriorum fugere possit in periculo mortis, mutilationis, &c. 244. Etiam potest intendere chrietatem. 244. Verf. Deduco. 5. &c. nisi jurasset se non fugitutum, aut si carcer sit justus. 244. Verf. temperanda est. Si carcer est injustus non carens mortis, aut alterius gravis mali periculo, potest custodes inebriare, ut queat fugere. 244.
- Carnis** esus est prohibitus duplici præcepto, nempe præcepto Jejunij indirectè directè autem alio præcepto obligante omnes pollentes rationis usu. 882. An capax parvitas materiae, & quæ illa. 740. Verf. An etiam &c. Esu carnis violare Jejunium an sit peccatum specie diversum à violatione per alios cibos 883. An tunc in Confessione sint carnes explicandæ. 883.
- Carnis** humanæ esus an licitus in vitæ periculo. 319.
- Carthusianus** licitè abstinet ab esu carnis cum vitæ periculo, 58. 835. Vide delectans se in quadragesima.
- Castitas** Angelica, ad quam Societas debet niti, in quo sita, & an sit de præcepto. 77.
- Casus** reservati papales, Episcopales, & Regulares, quibus est annexa Excommunicatio, non incurruntur ignoratè Excommunicatione. 422.
- Casus** Bullæ Cœnæ possunt absolvi à quovis approbato, si ignoretur ijs annexa Excommunicatio. 422.
- Casus** alij Episcopales, & Regulares probabilius incurruntur ab ignorantibus reservationem. 422. à Casibus Episcopalis reservatis pro primâ vice possunt absolvi Parochi, & Vicarij reservationem ignorantes cum monitione deinceps non posse absolvi. 422.
- Casus** reservati vide reservatur reservatio.

adjectus numerus, est marginalis.

- Caupones an hospitibus licitè apponant cibum die Jejunij, & vinum violaturis Jejunium, & se inebriaturis 54. Quando excusantur à mortali præfata subministrantes. 126. 250. Quid si caupo dubitet, an se inebriabunt? An debeat vini amphoram tollere, ut impediatur ebrietas. 250. Quanta causa excuset apponentes. 250. Vers. In casibus. Caupones an teneantur non admittere ad potationes, & comestationes obaratos uxuratos. 256.
- Causa alia est per se, alia per accidens: causa per se est efficax aut in efficax. 38.
- Causam negativam ponenti an imputetur effectus positivus prævisus. 56. 57. 58.
- Causam per accidens ponens solum permittit statum, in quo causa per se operatur effectum. 59. Causa per accidens non est dispositio, aut determinatio causæ per se. 59.
- Causam per accidens applicanti ex intentione effectus, hic est voluntarius. 60. Seclusa hac intentione, nec physica, nec moralis causa est effectus. 62. In causa per accidens effectus prævisus est voluntarius obligatio illam vitare. 65.
- Causa per accidens fit causa per se damni posita ab obligato non ponere. 65.
- Causa causæ est causa causati*, qualiter debet intelligi. 28-45. 46. In causa, ut imputetur effectus, quæ conditiones necessaria. 40. An ad imputationem sufficiat effectum per se sequi ex causa, vel insuper postuletur præceptum vetans poni causam. 40. 41. In causa per se ex se inefficaci pollutionis hæc prævisa an; & ad quantam culpam imputetur non intenta. 44.
- in Causa per se efficaci effectus prævisus an procedat positive à voluntate. 47. Et an hoc ipso sit procuratus à ponente causam. 48. 49.
- in Causa per accidens effectus prævisus an imputabilis. 52. 53. 54.
- Causa per accidens evadit causa per se effectus à præcepto eam prohibente. 54. 55.
- Causa variæ pollutionis, an, & quæ licitè poni possunt, si in ijs prævidetur pollutio. 79. 83. à Vers. Cogitatio practica, & à 84. ad 95.
- Causæ ad injustitiam cooperantes tam positivæ, quam negativæ quando liberantur ab onere restituendi. 386.
- Celebrare an possit Sacerdos ex mortis metu sine Sactis vestibus. 318. Quoties celebrare debeat. 731.
- Celebrare vide Capellanus.
- Censurarum, & Irregularitatis ex delicto an pueri capaces. 428.
- Censurarum revocatio metu obtenta est nulla. 340.
- Censura nulla contrahitur sine scientia Juris eam statuentis, & quod censura sit annexa delicto. 238. Nec ob solum affectum. 418. Eam non incurrit cadens casu Clericum Cajum volens cadere Titium Clericum. 418. Secus intendens necem Titij Clerici, si enecet Clericum Cajum credens esse Titium. 418.
- Censura vide Abortus. Ignorata statuta.
- Charitatis ordo quis servandus in diligendis proximis, & quis ordo inter objecta, duplex datur regula. 843.
- Chirurgus communiter consentiens pollutioni ortæ ex medela partium secre-

- cretatum in foeminis an debeat deserere officium 89. 90.
- Christiani remiges in Turcicis triribus an juste occidantur à Christianis 129. An illi justè se queant defendere 129. Eisdem captivis apud Turcas quæ actiones in bello sint licitæ, aut illicitæ contra fideles 130.
- Circumstantia actus moralis quotuplex 583. An omnes debeant præcognosci 584.
- Circumstantiæ non tribuunt bonitatem, nisi expressè volitæ 584. Aut saltem connotatæ 590.
- Circumstantiæ augentes malitiam, aut hujus speciem mutantem; communiter sufficit esse indirectè volitas 584. Nisi sit malitia actus internè consummati juxta probabilem sententiam 585.
- Circumstantiæ generales, ut addant novam speciem, debent expressè intendi 585.
- Circumstantiæ actum externum reddentes bonum, aut malum, an transeant in objectum actus interni 590.
- Circumstantiæ constituentes finem proprium virtutis, ut dent actui bonitatem, debent esse ejus motivum 590.
- Circumstantiæ aliæ dant primam malitiam, aliæ primam bonitatem 592.
- Circumstantiæ quædam adjiciunt novam speciem malitiam, quædam augent 592.
- Circumstantia libertatis, quando ex mortali facit veniale, & vicissim 592.
- Circumstantiæ mutantem speciem non sunt circumstantiæ respectu actus, quem inducunt, sed objectum 593.
- Circumstantiæ an qua tales dicantur respectu actus physicè, aut in genere moris considerati 593.
- Circumstantia operantis an se teneat ex parte actus, debeatque cognosci, ut det effectum 594. Ea facit opus acceptabilius ad præmium, aut etiam laudabilius ad vituperabilius 594.
- Circumstantia quæ novam speciem malitiæ, aut bonitatis adferat? Regula traditur 595.
- Circumstantiæ sunt octo 596.
- Circumstantia quid spectat ad causam materialem 596.
- Circumstantia quis non personam, sed qualitatem operantis denotat 597.
- Conducit aliquando ad majus, aut minus meritum: aliquando addit novam speciem bonitatis, aliquando malitiam novam, aut augmentum, aut imminuit 594.
- Circumstantia conjugij addit speciem injustitiæ 597.
- Circumstantia Confessarij cum penitentibus an variet speciem 597.
- Circumstantia sponsalium, infidelitatis & Virginitatis 597.
- Circumstantia voti actum sibi oppositum reddit sacrilegum 598. Circumstantia solennis voti non facit speciem diversam à circumstantia simplicis voti 598.
- Circumstantia frigidi; & eunuchi causat malitiam contra naturam in actu 598.
- Circumstantia consanguinitatis, & affinitatis efficit in luxuria incestum 598. Non differunt specie 601.
- Circumstantia consanguinitatis, & affinitatis naturalis probabilius non differt specie à cognatione legali, at bene tam ista, quam illa à cognatione spirituali 599.

adjectus est numerus est marginalis.

- Circumstantia adoptionis solius perfectæ fundat cognationem legalem 599.
- Circumstantia graduum consanguinitatis & affinitatis, an mutet speciem incertus à 601. ad 607.
- Circumstantiæ consanguinitatis gradus primus lineæ rectæ est specie diversus à gradu primo lineæ transversæ 603. vers. Ex hac.
- Circumstantia gradus consanguinitatis secundum Soarez non mutat speciem 602.
- Circumstantia consanguinitatis, & affinitatis, an, & quibus peccatis à luxuria distinctis det novam speciem 607.
- Circumstantia *quid*, & *circa quid* an speciem variet 613. An in ea damnum spirituale mutet rationem specificam 631.
- Circumstantia *ubi* an augeat, aut mutet speciem 632. Quæ peccata ab ea evadunt sacrilega, hujus Regula assignatur 633.
- Circumstantia *quibus auxiliis*, quid? quando mutat, aut auget speciem peccati 639.
- Circumstantia *cur* quid sit 640.
- Circumstantia *quomodo*, an augeat, aut diversificet actum specie 644.
- Circumstantia *quando*, an actum specificet, vel augeat 647.
- Clausula *ex certa scientia* revalidat privilegia etiam revocata, habetque vim novæ concessionis 233.
- Clausulæ continentes particulas: *ipso jure aut ipso facto; eo ipso; ex nunc; ex tunc; nullâ spectatâ sententiâ; absque alia declaratione; nullatenus alia requisitâ sententiâ*, quem sortiantur effectum 437. 438. 439.
- Clerici notorius percussor quis 135, vers. Prænotandum 2.
- Clericus tempore pestis ex Episcopi præcepto tenetur manere in loco ad obsequium 316. in fin.
- Clerici Concubinarij aut suspecti de concubina non parentis canonice monitioni qualis pœna 436. vers. inf. 8. Hac ante sententiam non est usu recepta 436.
- Coactio ut sit, requiritur, ut fiat contra voluntatem affective efficacem 286. à vers. Requiritur ergo.
- Cognatio legalis quid 599. Inter quos dirimat matrimonium 599.
- Cognatio spiritualis inter quos 599. Ex Baptismo & confirmatione non differunt specie 600.
- Cogitatio de objecto venereo est speculativa, aut practica 114. Practica est illicita 828. Cogitatio nulla in se est mala moraliter 801. Cogitatio practica de venereo objecto est triplex 82. 83. 84. 116.
- Cognitio vide actus moralis. Ad actus moralitatem. Actus moralis malus.
- Complacentia est triplex, absoluta efficax, absoluta inefficax, & media, nempe absolute inefficax, efficax tamen conditionate 307. vers. Suppono 2. Complacentia absoluta efficax potest stare cum displicentia efficaci conditionata circa eundem actum externum 307. vers. Unde colligitur.
- Complacentiæ inefficacis objectum 517.
- Commisum non incurrit mercator non solvens vectigal jurans se id ignorasse 408. Nec hæres non solvens benedictio canonem Emphyteuticum jurans
igon-

- ignorantiam, quod sit res Emphyteutica 408.
- Commisſum cenſetur remiſſum ei à Domino, cujus hic canonem accepit poſt incuſum id ab emphyteuta 408.
- Commotio voluntaria ſpirituum genitalium an ſit in ſpecie pollutionis, aut fornicationis 828. Eſt triplex; tepida, mediocris & vehemens, hæc ſola determinat ad pollutionem.
- Commotio voluntaria vehemens ſpirituum in ſolutis eſt mortalis 828. Eam non efficit cogitatio practica, ſed ad eam determinat 828.
- Commotio ſpirituum antecedit, vel ſequitur ad delectationem internam; antecedens nequit ſpecificam à motivo internæ delectationis 828. in ſin.
- Commotio voluntaria ſpirituum ab homine non ordinata ad ſpeciale delectationis genus, non eſt in ſpecie pollutionis inchoatæ, ſed fornicationis 829.
- Commotio ordinata ut medium ad pollutionem, aut ſodomiam, aut beſtialitatem eſt in ſpecie pollutionis, ſodomix, & beſtialitatis 830.
- Concubitus cum dæmone eſt gravior cunctis luxuriæ ſpeciebus, & quæ in ejus confeſſione exprimenda 878.
- Concupiſcens feminam ut ſic, an peccet peccato ſimplicis fornicationis, aut plurium ſpecierum 584.
- Concupiſcentia carnis in actu primo, aut ſecundo an ſit peccatum 100. Concupiſcentia quid, & quotuplex 288.
- Concupiſcentia appetitus ſenſitivi non plene ſubjicitur voluntati 289. Magnam vim infert voluntati 289.
- Concupiſcentia an cauſa involuntarij
291. Auget voluntarium, liberum autem regulariter minuit, non tamen ſemper 292, 293. An minuat meritum 293, verſ. contra id. An minuat aut tollat peccatum 295.
- Confessaritus negligens monere reſtitutionis deobligatur reſtituere 69.
- Confessaritus ordinariè pollutioni conſentiens ex auditis in confeſſione an debeat officium deſerere 89. 90. Confessaritus an incumbat onus probandi, ſi hæredes negent à defuncto eſſe illi datam facultatem teſtandi debitum 151.
- Confessaritus an ex pœnitente licitè quærat nomen complicitis ex fine illum accuſandi, aut deſerendi ad ſuperiorem, aut ipſum corrigendi 170. Et an pœnitens debeat dare hanc facultatem. 170. Circa hanc facultatem inſtruitur Confessaritus, & pœnitens. 171. 172.
- Confessaritus pœnitentis ignorantis myſteria fidei neceſſaria neceſſitate medij, quæ obſervanda ante abſolutionem 399.
- Confessaritus vide Sigillum.
- Confeſſionis obligatio aut integritas quando ceſſet. 314. Confeſſionis præceptum, dum obligat, an obliget cum vitæ periculo. 315.
- Confeſſio Sacrilega an, & quando repetenda. 387.
- Confeſſa peccata dubia, an iteranda eorum Confeſſio, ſi occurrat ut certa à 905.
- Confeſſionis præteritæ nullitatis caſus aliqui recenſentur. 795.
- Confessaritus in mortali abſolvens an committat plura numero peccata. 494.
- Con-

- Confiteri quomodo debeat, qui actu uno externo aut interno tendit in plura objecta. 902.
- Confessus bonâ fide peccata confuse aut dubia an debeat iterum Confiteri, sic occurrant distinctè, & ut certa à 905
- Confessionis præceptum de integritate non obligat ex fine vitandi scandali gravis. 184. 185.
- Confessionis Sacramentalis definitio. 154.
- Confessionis scientia, vide scientia Confessionis.
- Confirmatio olim conferebatur infantibus post Baptismum. 20.
- Conjuges extra copulam an licitè delectentur venereè. 812.
- Conjux voto Castitatis obstrictus an licitè se venereè oblectet. 813. Saltem, si votum emisit sine consensu alterius. 813. An delectatio concessa illi, cui impeditur copula. 813.
- Conjugi dubio de valore matrimonij sine interdicta non sola petitio copular, sed etiam delectatio sensitiva. 814.
- Conjux in usu conjugij aspiciens pulchras imagines, aut imaginans alias pulchras personas sine reus culpa mortalis. 815.
- Consensus necessarius ad meritum, & demeritum quid, & quoruplex à 537.
- Consensus inefficax sufficit ad mortale de objecto mortali. 539. Consensus pleni, & semipleni indicia. 540. Consensus negativus, seu interpretativus an sufficiat ad mortale. 539. Consensus virtualis, sive in causa non semper sufficit ad mortale. 539.
- Consiliarius in consilio non reclamans iniquo decreto an censeatur consentire. 27.
- R. P. Karch, Diss.*
- Consilium minoris mali ad avertendum majus an licitum. 201. 202. & seqq. usque ad 211. An dari possit à Magistratu, aut Confessario. 205. Consili an possit minus malum inferendum uni determinato ad arcendum gravius inferendum alteri. 206. & seqq.
- Consultere non licet dubio, cui ex duobus sit nocendum, ut noceat huic præ alio. 210.
- Consultens matrimonium illi, qui voto castitatis obstrictus passim succumbit carnis stimulis, an peccet à 211.
- Consuetudo inadvertenter blasphemandi hæresim proferendi, pejerandi, maledicendi, detrahendi, turpia loquendi, an sit peccatum. 273. Post propositum eam emendandi imputari ad culpam cessat. 273. Vers. Postquam semel & 297. Quid si post iteratum propositum se nihil emendet. 273. Vers. Si post.
- Consuetudinarijs bis, bis aut ter absolutis non emendatis differenda absolutio. 273. Vers. utrum tunc.
- Consuetudo peccandi auget voluntarium, & minuit liberum, non tamen impubilitatem ad peccatum. 297. Non mutat speciem. 644.
- Consultationis principium est intentio finis. 263. Consultatio consequitur ad cogitationem nobis non liberam. 264. in fin.
- Contemptus formalis etiam in materia levi est mortale peccatum. 585. in fin.
- Contemptus quid, & quoruplex. 646. 757. 758. Formalis semper est mortalis, secus materialis. 758.
- Contemptus prudens caret culpa. 757.
- R.III
CON-

Contemptus Legis est speciale peccatum distinctum à Legis violatione. 758.

Contemptus legis non est in determinata specie peccati. 758. **Contemptus** an opponatur virtuti speciali, & specificet peccatum. 646.

Contractus cum obarato an licitus, & an quis licitè promoveat contractum cum eo. 255.

Contractus ex metu injusto levi initi an fiant irriti, aut irritabiles. 320.

Contractus nullus initus ex metu gravi justè incusso, sive ab intrinseco, sive ab extrinseco, sive à lege, sive ab homine est irritus, aut irritabilis. 321.

Contractus rescindibilis nullus jure naturæ irritus, etsi celebretur ex metu gravi injusto, etiam lucrativus. 328. **Fundamenta contraria solvuntur.** 329. 330. Imo regulariter nec jure positivo est invalidus ipso facto, sed solum est invalidabilis. 331.

Contractus naturæ sua irrefcindibiles, ut matrimonium, & Professio ex gravi metu injustè ad eos extorquendos incusso initi sunt annullati non jure naturæ, sed jure positivo. 333.

Contractus etiam irrefcindibiles celebrati ex metu, sive à contrahente, sive à tertio injustè incusso ex sine alio, qua contrahendi an valeant à 335.

Contractus juris stricti, & bonæ fidei quid sint. 350. **Verf. Adducit.** 3.

Contractus rescissio, an peti possit, si ignaro contrahente dolus à tertio est commissus. 350. Et qualis actio moveri potest à contrahente contra hunc tertium. 350.

Contractus initi ex metu injusto rescissio à 351. Si res nondum tradita, petens

hanc, incussor metus repellitur exceptione metus 351. Si res sit donata, aut vendita jam, qualis actio competit contra talis metus incussorem. 151. Eadem actio metum passo competit contra tertium, ad cujus manus res à concussore pervenit. 352. Si jussus à Judice intrà annum non paruit reddendo, condemnandus est in quadruplum. 352.

Contractus rescissi effectus, est restitutio in integrum, proinde rei, & fructuum perceptorum, & perceptibilem. 351.

Contractus nullus blanditijs, suasionibus aut precibus obtentus est invalidus nisi blanditiæ sint personæ, quæ vicem metus gerant. 294.

Contractus ex spe consequendi aliquod bonum facti sunt firmi. 297.

Contractus omnis ex injusto gravi metu erectus est irritus, aut irritabilis. 294.

Ad Contrahendum inhabilis hodie potest hodie validè contrahere pro futuro, quo inhabilitas tolletur. 23.

Contributiones ex metu reverentiali Principi solutæ an in foro conscientia valeant. 328.

Contumelia in ebrietate prævisa an impetetur. 43. **Contumelia potest esse mortalis**, etsi alij non sint præsentes. 744. **Quando est mortalis.** 743.

Convivis an possit opponi vinum cum prævisa ebrietate, & an tales convivæ licitè queant invitari. 251.

In Convivijs propinationes ad sanitatem an licitæ. 252.

Convitium quando est mortale. 743. **An Cooperetur peccato alterius subministrans huic res indifferentes.** 117.

Cooper

D.

- Cooperari materialiter peccato alterius sine** iusta causa semper est peccatum contra charitatem. 117. *Verf. Prænoto. 4.* An etiam contra aliam virtutem, quam alter violabit, ibid. **Quæ autem sit causa iusta excusans à peccato ministrantem materiam, definiti non potest sine natura operis indifferentis, conducentia ad peccatum, qualitate virtutis violandæ, ac dispositione abstrahi.** 118. **Regula hujus universalis multis exemplificata.** 119. **Regula alia generalis statuitur.** 120. **Et quinque aliæ.** 121.
- Cooperativæ actiones ad peccatum alterius, de quibus loquitur propositio.** 51. **Innoc. XI. an sint intrinsece malæ.** 123. **Defenditur Palao quod ille non sit etiam virtualiter damnatus.** 122. **In prædicta propositione termini, aut quid simile cooperando, quales actiones comprehendant.** 126. **Cooperationis diversitas poscit pro excusatione plus, aut minus graves causas justificantes.** 126. 127.
- Crimen alterum tacite confitetur, qui ex duobus sibi objectis unum tantum negat.** 27.
- Culpa lata, latior, & latissima.** 378. *Verf. non affectata.*
- Curatoris auctoritas metu extorta est irrita.** 340.
- Curiositas quid.** 110. *Verf. Dominicus Viva.*
- Curiositas studiositati opposita quid.** 394.
- Custos sylvæ, telorij &c. non impediens damna est horum causa per se cum onere reparandi.** 65.
- A Dæmone nunquam potest licite peti cessatio à malo.** 132. **An ei possit licite imperari DEI nomine, ut cesset.** 132. **An sit possit objurgari, aut illi dici, abi hinc &c.** 132. **Ex illo rescire, in quo consistat maleficium est nefas.** 134. *Verf. Resp. ad 4.* **A Dæmone acquisitæ scientiæ usus est licitus.** 134. *Ibid.*
- Debitor ex præsumpto creditoris consensu licite differt solutionem.** 33.
- Debitor an liber à restitutione prudenter credens, quod creditor condonaret si sciret.** 33.
- Debitum an reodere debeat uxor marito obstricto voto Castitatis.** 144. **Debitum an petere possit incestuosus, aut voto obstrictus in proximo periculo peccandi constitutus.** 213.
- Debet an semper significet præceptum, aut aliquando decentiam.** 158. *Verf. Ad argumenta.*
- Debitorum an possint alienare.** 255. **An ab ijs alienata titulo oneroso, aut lucrativo sint restituenda creditoribus, & an ab his possint repeti.** 255. **An qui eos inducunt ad comestiones, & potationes, peccent contra Justitiam cum onere restitutionis.** 255. **Debitorum potationibus &c. se reddentes impotentes alere uxorem, & proles graviter peccant contra justitiam.** 256.
- Debitum viro ebrio an reddendum.** 274.
- Delectatio sensitiva an convertatur cum libidinosa.** 109. **Delectationis carnalis, & sensibilis nomine in proposito.** 40. **Alex. VII. an intelligatur venerea.** 110. **An, & quantum ea culpabilis.**

- bilis. 110. Delectatio sensibilis in osculis, tactibus &c. quasita nulla in pravi vacat culpâ lethali. 110. Delectatio venerea naturâ suâ ordinatur ad copulam, & opponitur bono prolis fecus delectatio sensibilis, nisi transeat in veneream. 113.
- Delectatio Carnalis, & delectatio sensibilis non sunt synonyma in proposito. 40. Alex. VII. 113.
- Delectatio de cogitatione objecti venerei non est peccatum, secus de cogitatione ejus objecto. 114.
- Delectatio, quam experiuntur sensus in suis objectis, ut pulchritudo rei visæ, odor odoriferæ, suavitas concentus, mollicies rei tactæ, voluptas appetitus sensitivi, an per se sit licitè appetibilis. 504.
- Delectabilium regula quoad eorum usum licitum est aliqua necessitas vitæ. 508.
- Delectatio morosa venerea an specificetur à qualitate copulæ, aut personæ circa quam. 586.
- Delectationis venereæ nomine quid veniat. 721.
- Delectatio morosa in uxorato erga alienam, an sit adulterium. 586. 588.
- Delectatio morosa tendens in peccata diversa, seti confessa specificatur pro peccatorum diversitate. 588.
- Delectatio potest esse mala moraliter, etsi ex parte objecti nulla proponatur malitia. 554.
- Delectatio venerea est incapax parvitatit materiam. 721.
- Delectatio morosa an differat à desiderio inefficaci. 799. Magis opponitur castitati, quàm inefficax desiderium 799.
- Delectatio morosa definitur. 800.
- Delectatio de cogitatione speculativa est per se licita. 801. Uti, & de modo, quo res illicita facta est, per accidens tamen potest esse mala. 801. Delectatio voluntaria de cogitatione imaginativa, & intellectiva practica de rebus venereis, & alijs graviter inhonestis est mortalis. 802.
- Delectatio, an sit de speculatione, aut de re cogitata, in dubio quid præsumendum. 802. 803.
- Delectatio morosa de re cogitata mortali, an sit mortalis. 804.
- Delectatio venerea quid. 805. Est Spiritualis, vel corporea; hæc autem est interna aut externa. 805.
- Delectatio externa venerea, cujus potentia est actus, & quis ad eam determinat. 805.
- Delectatio Spiritualis à corporea potest difficulter discerni, uti etiam speculativa à practica. 805.
- Delectatio morosa Spiritualis, & corporea de re venerea mortali est mortalis 823. Spiritualis est mortalis etiam remota omni corporea. 806.
- Delectatio Spiritualis de objecto venereo licito absente corporeâ, aut consensu hujus est licita. 807.
- Delectatio nulla corporea est permissa sponsis de futuro, nec Spiritualis habens annexam corpoream. 808.
- Delectatio communiter confunditur cum gaudio, sed melius distinguitur 809.
- Delectatio sensitiva foret mortalis etiam dato, quod sensus tenderet conditionatè

- natè in objectum. 810. In quale tamen ferri non potest. 809.
- Delectatio sensitiva orta ex amplexibus, osculis, an licita sponsis de futuro. 810.
- Delectatio sensitiva cum commotione corporis non procurata an sit mortalis non repressa, aut saltem venialis. 811.
- Delectatio venerea an conjugibus extra copulam licita. 812.
- Delectationes venereæ, an sint ejusdem speciei cum opere. 816. Delectationes venereæ internæ specificantur à delectabilitate operis externi. 817. 825. An etiam juxta Vasquez sint in eadem specie cum opere de quacunque persona. 818. Et quid senserit de delectatione circa opus venereum contra naturam. 818.
- Delectatio venerea de opere luxuriæ naturalis specie differt à delectatione de opere luxuriæ contranaturalis. 819.
- Delectatio interna non specificatur ab opere externo tanquam ab effectu, sed tanquam ab objecto, quod formaliter attingit, & de quo delectatur. 820.
- Delectatio speculativa an sit illicita de venereo objecto, etsi fiat præcisio ex parte objecti à malitia, & nulla comiteatur delectatio sensitiva. 821.
- Delectatio de proximi vulneratione facta à stulto est mortifera contra Charitatem. 821.
- Delectationes moraliter malas à non malis regula dignoscendi, quando ex parte objecti tollitur, aut præscinditur à malitia. 822.
- Delectatio de copula sicut sic an sit peccatum. 823. 824.
- Delectatio venerea externa resultans ex interna an specificetur ab objecto venereo cogitato, & hujus circumstantijs. quæ sunt extrà genus luxuriæ. 825.
- Delectabilitas intrinseca actibus venereis externis in naturalibus specie differt à delectabilitate venerea actus externi venerei naturalis. 825.
- Delectatio morosa interna de opere externo venereo, an specificetur ab hujus circumstantijs. 825. 827.
- Delectatio interna libera venerea, de externo objecto est formaliter, aut virtualiter efficax respectu commotionis carnalis. 826.
- Delectationis internæ formale objectum specificat delectationem externam ortam ab interna. 827. Secus si externa precedat internam. 828. in fin.
- Delectatio venerea de objecto venereo conditionato. 831.
- Delectatio morosa de objectis lege naturæ prohibitis est mortalis, aut venialis. 832.
- Delectatio inordinata de propria excellentia est speciale peccatum perfectæ superbiæ, id què mortale, si se oblectans nolit parere superioribus. 832.
- Delectatio de quovis peccato, ut contrario legi est peccatum inobedientiæ contra præcepta primæ, aut secundæ tabulæ. 833.
- Delectatio morosa de malo proximi, quia hujus bonum à malo exclusum creditur diminuere proprium bonum est species invidia. 833. Est peccatum ex genere suo mortale. 834.
- Delectatio morosa in excessu cruciatûs proximi est lethalis contra clementiam, crudelitas, aut savitia. 834.
- Delectatio morosa de operibus jure positivo

- tivo prohibitis secundum substantiam sumptis per se non est mortalis 835.
- Delectans se in quadragesima cogitando esum carnis, aut extra eam Carthusianus per se non peccat, etsi consentiat in epulas imaginarias ex carnibus 835. Sape tamen leviter delinquitur 835.
- Delectans se Religiosus cogitando, quod habeat pecunias, faciatque magnos sumptus non violat votum paupertatis 835.
- Delectatio morosa de operibus materialiter malis inculpate commissis an licita 836. 837. 838.
- Delectatio de pollutione prout hæc est actus virtutis expultricis est licita 838. Secus prout est virtutis generativæ 838.
- Delectatio morosa vide gaudium.
- Delictum occultum tripliciter dicitur 142.
- Delictum publicum est tale dupliciter 142.
- Deliberatio tria præstat 517.
- Desiderium inefficax rerum venerearum, an sit ejusdem speciei cum gaudio, & delectatione morosa 820.
- Desiderium quid & quotuplex 512. Potest esse efficax, licet executio, aliunde impediatur 512. Desideria conditionata de objectis an moraliter imputabilia, præsertim ad malitiam de objectis conditiona is veritatis jure positivo, aut naturali à 550. ad 563.
- De iisdem vide affectus conditionales.
- Desiderium copulæ futura in conjugio est licitum sponsis de futuro, nisi id comiteretur sensitiva delectatio 808.
- Desiderium inefficax in materia luxuriæ sub conditione, quod non sit malum, an sit mortale 810.
- Desiderium pollutionis, ut hæc est actus virtutis expultricis est licitum, non item prout est actus virtutis generativæ 838. Ut autem sit licitum an oriri debeat ex causa honesta: si tamen ortum habet ex causa venialiter, aut mortaliter illicita, non est mortifera, etsi contingat cum carnis motu, & delectatione sensibili 839.
- Desiderium inefficax ejusdem rei prohibita materialiter sumpta potest esse bonum, & malum ex diverso motivo 840.
- Desiderium inefficax mali sub ratione boni, an licitum 841. An specie conveniat cum efficaci 587. Hic tres propositiones damnatae ab Innoc. XI. de desiderio & gaudio recitantur.
- Desiderium boni ex malo secuti non est malum 844. Desiderium mali temporalis etiam mortis ob ingens bonum spirituale an à culpa immune 846.
- Desideratur justè mors persecutoribus Christianitatis, etsi prævidenter damnandi 846.
- Desiderium mortis sollicitantis ad turpia puellam an honestum ob hujus bonum spirituale 847.
- Desideratur licitè mors alicujus, ob hujus bonum spirituale. Item ob ingens bonum temporale communitatis. Item ad evitandum notabile damnum, quod ex vita mihi, vel consanguineis, vel amico imminet 847. Desiderat honestè uxor mariti scelerati mortem, & quisque peccatori in habituato, ut pie dispositus decedat 847.
- Desiderium victoriæ in subditis Principis Catho-

- Catholici iustè bellantis est licitum 848.
- Desiderium mortis filiarum, quas mater ob inopiam &c. nequit dare nuptui, est sub mortali inhibendum 848.
- Desiderium mortis naturalis, an à culpâ excusabile 849. Quid si Successores in fideicommissò desiderent mortem naturalem antecessoris 849. 850. 851.
- Desiderium istud conditionatum, si Deus disponderet, quod iste moriatur, gauderem de commodo proprio, an sit sine peccato 851.
- Desiderium propriæ mortis ex fine vitandi miseria vitæ, an & quando careat culpâ 852. 853.
- Desiderium laudis ex bonis operibus, aut dotibus naturalibus, an honestum 857. 858.
- Desiderium ob specie diversum pro diversitate materiæ 615.
- Desperatio quid 516.
- Detestatio peccati ad pœnitentiam requisita exponitur 298.
- Detractio in ebrietate an imputetur 43. Detractio in materia gravi prolata ab ebrio, an graviter opponatur charitati, & iustitiæ 267.
- Detractio an mortalis referentis crimina gravia de aliquo audita ex ebrio 277. in fin.
- Detractio quando lethifera 743. Potest esse noxa gravis in materia de se levi, & e contra venialis in materia gravi 743.
- Detractio est levis in revelatione vitiorum generalium 743. Ut sit mortalis non requiritur, ut reddat infamem, contra quem est 744.
- Detractio an digna inferno facta coram uno aut altero viro taciturno 744.
- Detractio an mortalis, si quis injuriam gravem sibi factam alteri narret 745.
- Detractiones an specie differant pro specifica materiæ diversitate 615.
- Detractio an licita detegenti fictam aliterius paupertatem, ut impediatur ab Elemosyna relicta pauperibus, aut pro dotandis virginibus 746. Quid si puella est pauper, sed corruptio ejus occulta, potestnè prodi corruptio, ne ei dos detur 746.
- Detractoribus peccantibus non adnumeratur iudicium verum exponens de aliquo, qui ex vulgi inscitia reputatur pro viro docto, aut virtuoso 747. Unde excusatur à peccato prodens imperitiam Medici, Advocati, Confessarij, &c. si practicent 747.
- Detractio non est contra iustitiam, nec probabiliter contra charitatem crimen hic publicum referre alibi, ubi ignoratur 748.
- Detractio est gravis narrare crimen ex sola rei confessione, aut testium depositione notum, nisi sit brevi per sententiam vulgandum 748. An graviter detrahat, peccatum in una domo aut Monasterio notum referens, aut perscribens ad aliam domum, aut Monasterium 749.
- Detractio non est propalare delictum secretum ad evadenda gravia tormenta, aut grave damnum etiam alienum 750.
- Detractio an excusabilis, si crimen refertur ex fine extollendi pœnitentiam auctoris ejus 751.
- Detrahens sibi ipsi in materia gravi, an sit liber à mortali 752.

Detra-

- Detractio** an sit levis recensere delictum alterius ex auditis sine auxilio 753.
- Detractio** an vacet culpā, si quis infamem in uno genere infamet in altero 753.
- Detractio** caret noxā, si crimen narretur suppresso illius auctore, nisi redundet infamia in tertium 753.
- Detrahentem** audiens sine correctione, regulariter non peccat, nisi leviter 754.
- Detrahenti** coram aliquo, si per hunc publicetur delictum, an imputetur publicatio 754.
- Detractor** nolens perse in vivis, sed per alium famam restituere post mortem suam, non est absolvendus 754.
- Detractori** in periculo mortis quid à Confessario suggerendum, dum non potest hic, & nunc per se famam restituere 755.
- Detractio** famæ defunctorum est merienda juxta regulam de infamia vivorum 745.
- Detrahens** pluries leviter eidem, an mortaliter peccet 765.
- Detractio** in crimine falso an specie distinguatur à detractioe in crimine vero, & à judicio temerario 885.
- Dispensare** an possit Episcopus, aut Regularis privilegiatus. Vide Episcopus: & Regularis.
- Dispensationes** ex metu injusto factæ, an subsistant, iisque metum incutiens uti valeat 342.
- Displicentia** est triplex; efficax absolutè, inefficax absolutè, absolutè inefficax, & efficax conditionatè 307. vers. Suppono 2.
- Distillatio** an culpabilis, & in quo differat à pollutione 78.
- Divinatio** quid, & quot modis invocetur dæmon 628. In ea, quando dæmon implicitè invocetur 628. Divinationis species sunt omnes ex genere suo mortales, tacita tamen aliquando fit venialis 628.
- Dolor** est maximè naturæ inimicus, adeo ut aliquando videatur libertatem tollere 289.
- Doloris** dubij de peccatis indicia 793. & seqq. 2.
- Doloris** veri signa 796.
- Dolus** in quo æquiparatur metui 350. Dolus non committitur à crasse ignorante 423. Dolus circa qualitates non irritat contractus, sive hi sint juris stricti, sive bonæ fidei 350. verb. adducit 3. Dolus est apertus aut præsumptus 378. Vers. Non affectata.
- Dominij** potestas se non extendit necessariorum ad omnem usum 329. vers. Obijcies 2.
- Donatio** metu etiam injusto extorta valet; extorquens tamen non potest accipere, & donans, si donum nondum tradidit, potest repellere donatarium exceptione injuriæ 330. 342.
- Dos** adulteræ occultæ non accrescit viro 436. Dotis solutio ex impulsu metus injusti an firma 343.
- Dubius** de actionis honestate ignorans invincibiliter, quod cum dubio practico de honestate actionis operari sit mortale, an reus mortalis 387. vers. Doctrinam hanc.
- In Dubio** de extensione, aut restrictione obligationis ex præcepto, lege, voto, contractu, testamento, an interpretatio

ratio prudenter fiat secundum habitua-
lem voluntatem præcipientis, voven-
tis, &c. 33.

Dubia peccata confessus ut talia, an de-
beat eadem confiteri, si postmodum
occurrant tanquam certa à 905.

E.

Ebrietas quid, & quotuplex 239.

Est peccatum mortale, & cur? 239. Ne-
gans vel unicam ebrietatem esse lethala-
lem, an esset hæreticus 239.

Ebrietas materialis prævisa aliquando excu-
satur à mortali. 240. 241. 242.

Ebrietas materialis an licita ex hauustu præ-
scripto à medico ad gravem morbū cu-
randum. 241. An licita ad curandum

morbū per vomitum, si aliā viā est
morbū curabilis. 241. An permittitur

ad pellendam melancholiam, aut ad
fortius tolerandos dolores e.g. in am-
putatione pedis &c. 242. Aut ad de-

clinandas graves inimicitias. 242. In-
ebriare Legatos ad expiscanda secreta

an fas sit. 246.

Ebrietatem alienam causans, quomodo
debeat confiteri suum peccatum. 246.

Verf. Hic interest: 247.

Ebrii secretorum irrevelabilium conscij,
an peccent etiam peccato infidelita-
tis. 247. 248. Ebrii æquiparantur

infantibus, furiosis, & phreneticis.
247.

Ebriorum fassio de capitali crimine non
sufficit ad torturam, nec ad inquisi-
tionem specialem. 247. 249. Eorum

dicta an mereantur fidem. 247. 248.
Aut saltem fundent suspicionem non

temerariam. 249.

R. P. Kersch, Diff.

Ebrietatis exemplum, an culpa sit mor-
tiferæ. 252.

Ebrietatis se accusans, an interrogandus
utrum suo exemplo alios induxerit in
ebrietatem. 252. In Ebrietate mor-
tuus an sit sepeliendus in loco Sacro.

257.

Ebrius graviter decumbens ex ebrietate
an sit viatico muniendus, & extrême
ungendus. 259. In ebrietate an om-
nes actus, & omissiones pravitate at-
tribuantur culpæ. 260. Non omnes

actus retinent suam malitiam. 266.
267. Effectus pravissimi in ebrietate non
sunt peccata, sed horum effectus. 266.

Verf. Resp. 3. In ebrietate sunt qua-
tuor actus distinguendi. 261. In ebrie-
tate pravissimus effectus nequit esse gra-
viôr ebrietate. 261. Verf. Ex hoc.

Ante ebrietatem occurrens suspicio,
scrupulus, aut dubium de malo in ea
patrando an hoc ad peccatum impu-
tetur. 262.

Inebrians se cum probabili periculo gra-
vis mali futuri, an reus mortalis, et si
occurrant rationes probabiles, contra-
riæ. 262. Verf. Colligo. 4. Et an

tunc peccet peccato ejusdem speciei,
cujus est periculum, quamvis postea
non sequatur. 262. Verf. Colligo. 5.

In Ebrietate eventus etiam frequenter se-
qui solitus nullatenus pravissimus non im-
putatur. 263. Qui actus mali etiam
pravissimi non retinent in ebrietate suam
malitiam. 266. 267.

Ebrius maritus verberans uxorem &c. tri-
plex specie distinctum peccatum com-
mittit. 266.

Ebrius verba blasphema, hæreticalia,
perjura, contumeliosa, detractoria,
male-

- maledictoria, turpia &c. à 267. ad 274.
- Ebrii an communiter loquantur obscena, & turpia cogitent. 269.
- Ebrius verba hæreticalia proferens an possit citari ab Inquisitoribus, examinari, specialiter inquiri, ac contra eum formari processus, & puniri. 272. Vers. Dices ergo.
- Ebrios incitare ad blasphemias, an peccatum. 274.
- Ebrius an, & quomodo debeat confiteri actus suos, & omissiones in ebrietate contingentes. 274.
- Ebrietas non est peccatum gravissimum, at benè foedissimum omnium exceptà libidine. 277. Est gravior furto. 277.
- Inebriare stultos ac infantes ante usum rationis an sit grave delictum. 277.
- Ebrius occisor an justè punibilis pœna capitis. 277. Vers. Colligitur. 8.
- Ebrietatis remedia Spirituality à 278. Eiusdem remedia physica à 280.
- Ecclesia profanatur sepulturâ Excommunicati, non baptizati, effusione notabili sanguinis, aut seminis. 634. Et quidem probabilius etiam occultâ. 635. Secus turpibus aspectibus, tactibus impudicis, licet fiant cum periculo pollutionis. 635. Hac profanatio an sit contra Jus solum Ecclesiasticum. 633. 636.
- Ecclesia an polluatur per copulam conjugalem. 634. Vers. Ut Ecclesia.
- Electio facta ex metu iusto probabiliter non est irrita. 344.
- Electio quid. 517. Electio medij semper est mala, dum finis intentus est malus. 573. Habet duplicem mali-
- tiam, dum medij, & finis sunt mala. 573. Si intentio finis boni influit in electionem medij mali, est malum electio medij, tum intentio finis. 573. Electio medij ex fine vitij vitatur vitio finis. 573.
- Electio malitia cæteris paribus non minuitur à fine bono. 573.
- Episcopus potest dispensare in voto castitatis simplicis emissio ab eo, cui observatio est moraliter impossibilis. 222.
- Episcopus quando potest dispensare in voto reservato. 222. Et an jure suo. 224. Episcopus an delegare possit suo Vicario potestatem dispensandi in impedimentis dirimentibus, in quibus Episcopus potest dispensare ex gravi necessitate. 224. in fin.
- Episcopus an dispensare possit in irregularitate ex abortu procurato, aut homicidio, dum non est recursus facilis ad Pontificem. 233. Episcopus intra menses sex non consecratus tenetur perceptos fructus restituere. 430.
- Episcopus an possit dispensare in tempore Missæ celebrandæ. 732.
- Episcopus potest dare licentiam celebrandi plures Missas in Domo ad præfens defuncti cadaver, & erigendi plura altaria. 733.
- Evcharistiam sumens justus adultus dormiens, aut vigilans ignarus esse Evcharistiam non sumeret Sacramentaliter. 23. Evcharistia præceptum an obliget cum vitæ periculo. 315.
- Evcharistia materia. 735. Sine mortali non potest consecrari posita extra corporale benedictum, unde si ex inadvertentia particulæ consecrandæ pro populo non sint supra corporale, non

consuetur consecrata. 735. Usus vini
acescentis pro consecratione est lethali-
lis. 735. Modus corrigendi factam
bonâ fide consecrationem in aqua.
735.

Excommunicatio an imponatur solis dire-
ctis, ac positiviis actionibus malis 69.

Excommunicatus majori Excommuni-
catione olim omnis fuit vitandus, se-
cûs nunc. 135. Verf. Prænotandum. 2.

Excommunicatus toleratus habet Juris-
dictionem ministrandi Sacramenta pro
casu, quo fideles ea petunt. 135. Verf.
Prænotandum. 3. Nihilominus ille
tunc debet, si potest; petere absolu-
tionem ab Excommunicatione, aut
mittere pœnitentem pro absolutione
ad alium non censuratum. Ibid. Aut
si non potest petere absolutionem, de-
bet proponere se hanc petiturum.
Ibid. Nunquam potest se spontè in-
gerere ad ministranda Sacramenta.
Ibid.

Excommunicatio annexa delicto securo
effectu, an evitetur, si Reus agat pœ-
nitentiam ante secutum effectum. 238.
& 261. Verf. Urgebis.

Excommunicatio an accensenda malis ab-
soluè gravibus. 300.

Extrema unctio ut conferatur, non requi-
ritur expressa ejus petitio. 22.

Ebrio an conferibilis in mortis pericu-
lo. 24.

F.

*Faciendi, quod in se est. DEUS non de-
negat gratiam &c.* exponitur. 398.
Tali DEUS non necessariò communi-

cat notitiam legis integræ sciendæ.
402. 403.

Familia potest à Domino moderatè casti-
gari. 178.

Festo die sapiùs modicè laborans potest
peccare mortaliter. 765. Labor ex-
cedens duas horas est lethale pecca-
tum. 765. Verf. Colligitur. 5.

Festi violatio. Vide opera servilia.

Fictio virtutis ad captandam gloriam,
quantum est peccatum 856. 858.

Fides bona, & mala quid, & quotuplex.
412. Utraquè est quid facti, non
quid Juris. 412.

Fides bona orta ex ignorantia facti præ-
sumitur in dubio. 413. Mala vero ex
ignorantia Juris. 413. Fides bona ut
nascatur ex ignorantia facti, debet esse
invincibilis, culpa tamen venialis eam
non tollit. 413. Fides bona non præ-
sumitur ex ignorantia juris naturalis.
414. Fides bona etiam in jurisperitis
generatur ex ignorantia invincibili ju-
ris humani ad fructus ex aliena re ac-
quirendos. 414.

Fides supernaturalis potest imperari ab
actu naturali honesto, & inhonesto à
565.

Filij, & Filia in quibus peccatis à Luxu-
ria diversis peccant speciali malitia con-
tra pietatem. 607. 608. Ad quæ pa-
rentibus præstanda obligentur. 607.
608. In quibus graviter peccant con-
tra pietatem. 607. 608. Quid si eru-
bescant recognoscere parentes viles.
608. Verf. Inf. 3.

Filius percussor patris committit peccatum
specie distinctum à percussione, quâ
pater percutit injustè filium 608. Verf.
Inf. 4.

Si ff 2

Finis

- Finis** cognoscitur formaliter, aut materialiter. 4. Finem bruta, & infantes cognoscunt solum materialiter. 4.
- Finis** intentio septem modis comparatur ad medij electionem. 641.
- Finis** bonus electioni medij mali, praefixus non est explicandus in Confessione. 642.
- Finis** intentio vide Intentio finis.
- Fœmina** non tenetur admittere curationem à viris in partibus secretis. 112. Estquè hic actus heroicae Castitatis. 112. Potest tamen permittere, etsi sciat pravum affectum curantis. 112. Tactus impudicos extra curationem nunquam sine mortali culpa potest admittere. 112. Quid de tactibus Impudicis. 112.
- Fœmina** se ornans, & exhibens spectandam praevidens alios commovendos ad sui amorem, an mortaliter scandalizet. 180. Fœminæ est licitus ornatus pro conditione statûs, ut viris placeat, aut ut aspectibus arrideat ad commodas nuptias. 180. Se ornans, ut habeatur pro pulchra, aut ut laudetur, leviter delinquit. 181. Ejus excessus in ornatu de se non est mortalis. 181. Nec fucos utens mortalis damnatur à S. Th. 181. An adhibens talem Ornatum, quò scit alios allici ad amores illicitos, Rea sit mortalis noxæ. 181. Non tenetur se continere domi sciens multos provocandos ad prava desideria. 181. Ex mera vanitate se offerens aspectui certæ personæ graviter scandalizandæ, se obstringit mortali peccato. 181. Judith excusatur à peccato se exornans. 181. Quid si fœmina prodeat accuratius ornata nullo alio fine, quam ut scita appareat, & placeat, estne arguenda delicti gravis? quatuor referuntur sententiarum. 182. De his Judicium P. Honorati Fabri. 183. An die Festo debeat Sacrum omittere ad vitandum scandalum. 184.
- Fœtus** praesumitur animatus, in quo principalia membra distinguuntur, etsi sexus non discernatur. 237.
- Fœtus** vide Abortus. Medicina.
- Fornicatio** quid. 866. Circa eam duæ propositiones damnatae. 866. Est jure etiam naturali vetita, oppositum damnatur. 866. Est species subalterna continens sub se cœptam, & consummatam. 866. Fornicatio contra votum Castitatis habet duplicem malitiam. 880. Opposita voto solenni non distinguitur specie ab opposita voto simplici. 880.
- Fuga** quid. 516.
- Furtum** mortale in administratoribus rerum requirit majorem quantitatem, quam in cæteris. 254. Idem dic de Beneficiatis, etsi crederes tum esse Dominos reddituum. 254.
- Furti** Sacrilegi tria genera. 637.
- Furti** mortalis quantitas an sit absoluta, aut respectiva. 741. 642.
- Fur** post seriam voluntatem non restituendi rem, hanc absumentem an peccet novo peccato. 643.
- Furans** alteri rem levem cum gravi ejus incommodo peccat mortaliter non mortalitate furti, sed injusti damni. 742.
- Furtum** an committat vino suo immiscens aquam, aut tritico aliud granum. 742.
- Furtum**, ut sit mortale in uxore, & filijs, requiritur duplo major quantitas. 742.
- Fur

adjectus numerus est marginalis.

Fur non est filius exercens negotia patris, si clam accipiat justam mercedem, quam pater non solvit 742.

Fur non est tollens rem, quam rogatus Dominus daret 742.

Furans modicum sciens præcessisse plura aliorum furta modica, aut securura, an incurrat lethale furtum 764.

Fures graves sunt adulterantes pondera, mensuras &c. etsi singulis modicè nocent 765.

Furtum speciei differt à rapina, detractio-
ne, & homicidio 879.

Furtum & desiderium furandi sunt ejusdem speciei 881.

Futurito actuum humanorum est duplex; formalis, & causalis 476.

G.

Gaudium quid 515. Gaudium de malo proximi an specie diversum pro diversitate mali 587. 588. 589.

Gaudium de malo proximi, & displicentia de bono opposito non distinguuntur specie 589. Gaudium differt à delectatione 799.

Gaudium de passione, & tristitia de morte in Christo simul componebantur 799.

Gaudium spirituale de copula conjugali præterita est viduis licitum, nisi id comitetur commotio spirituum 808.

Gaudium super malis à luxuria distinctis, an sit specificè aliud pro diversitate malorum 820.

Gaudium de fornicatione secundum rationem copulæ abstrahentis à fornicaria, & conjugali, &c. an sit peccaminosum 823. 824.

Gaudium de pollutione prout hæc est actus virtutis expultricis est licitum, secus prout est actus virtutis generativæ 838.

Gaudium de materialiter malis inculpate factis, an careat vitio 836. 837.

Gaudium est licitum de bono effectu secuto ex causa culpabili 839. An tunc liceat gaudere de causa mala prout hæc est causa boni effectus 840.

Gaudium an licitum de mendacio inadvertenter prolato, & de pollutione in somno accidente, aut procurata absque culpa 840.

Gaudium de malo alicujus sub ratione boni an honestum à 841. Tres huc spectantes propositiones damnata adferuntur, quarum nulla est S. Thomæ 844.

Gaudium cum debita moderatione, uti loquitur propositio 13. refutatur 844.

Gaudium de eventu bono ex malo non est damnatum 844.

Gaudium de bono acquisito ex causa mala non est idem cum gaudio de malo ut est causa boni acquisiti 845.

Gaudium filij de morte patris quatenus est commoda sibi non est inhonestum 844. 851.

Gaudent licitè subditi de victoria relata ex justo bello contra Principem etiam Catholicum 848.

Generatio verbi divini non est voluntaria 4.

Gubernator non impediens damna est per se causa horum cum onere reparandi 65. Gubernator non est pastor subditorum: & ideo si suo exemplo malo trahit alios ad damna, hæc non tenetur

tur

tur impedire ex iustitia, tenetur tamen impedire eos, qui intendunt inferre, & damnificantes compellere ad compensandum 69.
ex Gula causantes podagram, chiragram, doloris capitis, an mortifere delinquant 254. vers. Quares 5.

H.

Hæresis in ebrietate non imputatur 43. 267. 272.
Hæresis suspicionem gignit hæretici libri lectio, ac retentio 272. in fin.
Hæresis probabiliter non differt à Judaismo, & Paganismo 619.
Hæresis una non differt specie ab hæresi altera in ratione hæresis, at bene in ratione alia 621.
ad Haustum inebriantem provocatio an, & quando licita 243.
Hæc provocatio quadrupliciter accidit 243. An licita, ut impediatur proditio 243. Aut ut urbs sub rebellibus constituta redeat ad suum Dominum 244. Ad haustus largos licitè invitantur proditores, iisque potest apponi vinum, cuius vim ignorant 244. Ad haustum invitans hospitem ex amicitia, aut urbanitate prævidens inebriandum non excusatur à culpa 245.
Historici libris mandantes certorum crimina, an excusabiles 748.
Homicidia sunt vel casualia, vel voluntaria, vel mixta 30.
Homicidium in ebrietate prævisum est voluntarium, secus pollutio prout est actus potentia expuliva 43.
Homicidium peccatoris est gravius homicidio viri sanctissimi 710.
Homicidium in sua specie, an sit majus

facrilega Christi manducatione 711.
Hominis à DEO creati reëctitudo in statu natura integræ, in quo fuit sita 480. Eiusdem appetitûs sensitivi subjectio in statu natura puræ ad appetitum rationalem non est proprietas, nec homini debita 480. 481.
Homo per primum lapsum quatuor vulnera accepit 482.
Homicidium, vide occisio.
Honor quid, an secundum se sit honestè appetibilis 503. An inordinata ejus appetitio sit mortalis 503. Honoris læsio potest esse gravis, licet alij non sint præsentés 744.
Horarum canonicarum ommissio est peccatorum in eo, qui abjecit breviarium post firmum propositum semper omitendi eas 643. Earum neglectus in beneficiato an sit peccatum contra Religionem, & Justitiam 881.
in Horarum recitatione plura modica omittens æquivalentia uni horæ minori peccat mortaliter 765.
Hospes, vide conviva.

I.

Jactantia an sit specie distincta pro specifica diversitate actionum, de quibus sit 276.
Jactantia de ficto crimine non distinguitur specie à jactantia de crimine vero 616.
Jactantia cum complacentia specie differt 616.
Jactans se quod propinando alijs fuerit causa ebrietatis, an reus fiat mortalis culpa 275.
Jactantia de peccatis quantum peccatum 854.

854. Si fit cum complacentia, est specie diversa pro diversitate peccatorum 855.
- Jactantia in sua specie est mendacium contra veritatem, at secundum causam est filia superbiæ, & inanis gloriæ 854. 855. Si quis alterum laudet de peccatis aut exprobet non commissâ, pro diversitate peccatorum committit peccata specie diversa 855.
- ad Jactantiam suorum peccatorum tacens, an reus peccati 856.
- Idololatria quid 625. Est alia vera, alia ficta 625. Ejusdem triplex modus 627. Omnes tres modi sunt peccata mortalia, minus tamen gravia vitij contra virtutes Theologicas 627.
- Jejunium alibi violaturum an fas sit invitare ad cœnam 117. vers. Prænoto 3.
- Jejunij die an Paterfamilias teneatur competentes pro jejunio cibos apponere familiæ, hanc ad jejunandum compellere, vel cœnam violaturis apponere, vel negare 177. 178.
- à Jejunio, qui excusantur 177.
- pro Jejunio qui cibi congrui censendi 178. vers. si petas.
- à Jejunio an excusati sexagonarij 177. in fin. 179.
- Jejunium Regulæ tenentur observare Religiosi juvenes S. Francisci 179.
- à Jejunio excusantur uxor ad evitandum diffidium cum marito 184.
- Jejunij die multos inducens ad modicam violationem peccat solum leviter 762. graviter verò sæpius interdium modicum comedens 765.
- In Jejunio datur parvitas materiæ 740. Quantitas vespertinæ collationis taxatur 740.
- In ea, an attendenda qualitas cibi 740. Duæ unciæ contra jejunium Ecclesiasticum sunt materia levis 740. Sumens interdium quantitatem ferotinæ collationis fit reus mortalis 740. An duæ unciæ carnis sint materia levis 740. Collatio sumpta in meridie, & prandium nocte est levis inordinatio extra vigiliam Nativitatis 740.
- Jejunium violans Franciscanus peccat contra temperantiam, & contra votum obedientiæ 881.
- Jejunij substantia in quo sita 882.
- Jejunij violatio per esum carniæ an sit diversæ speciei à violatione per cibos esuriales 883. Et an carnes tunc sint in confessione explicandæ 883.
- Ignorantia quid & quotuplex 374. 375. 376.
- Ignorantia concomitans quid 377. Hæc actum non accusat, nec excusat 377. Vers. quare rectè.
- Ignorantia consequens dividitur in affectatam, & non affectatam, & hæc in supinam, seu crassam, & in non supinam 378.
- Ignorantia crassa, & supina cur sic dicta 378. Vers. Palao vero.
- Ignorantia ut sit invincibilis quid requiratur 379.
- Ignorantia facti, non juris excusat,* in quo sensu verum 380.
- Ignorantia tam juris, quam facti excusat in foro interno 380.
- Ignorantiæ invincibilitas, quantam præexigit præmitti diligentiam 381. 382. 384.
- Ignorantia invincibilis datur in omni opinione etiam minus probabili 382. 389. 390. 391.

Ignor-

Index rerum, & verborum,

- Ignorantia vincibilis an possit transire in invincibilem 383.
- Ignoratur invincibiliter malitia effectus, etsi causa imputetur operanti, nisi adfit saltem dubia cognitio, quod sit causa effectus 383. *Verf. Inf. 2.*
- Ignorantia invincibilis an excuset à peccato 385.
- Ignorantia invincibilis de malitia actus interni habentis pro objecto externum, an stare possit cum scientiâ malitiæ actus externi 388.
- Ignorantia non est causa per se, sed per accidens peccati 392.
- Ignorantia eorum, quæ tenemur scire, an, & quantum sit in se peccatum 393. An ignorantia sit speciale peccatum 394. 395.
- Ignorantia omnis vincibilis minuit culpam excepta affectata 440.
- Ignorantia juris divini invincibilis de necessarijs ad salutem, an detur in infidelibus 396. 387. 398.
- Ignorantia invincibilis aliquorum mysteriorum fide explicitâ credendorum ab omnibus an reperibilis in fidelibus 399.
- Ignorari invincibiliter non potest jus naturale quoad prima principia moralia, & præcepta Decalogi secundum se considerata, secus quoad remotas conclusiones ex illis deducibiles, & præcepta Decalogi vestita aliquibus circumstantijs &c. 400. 401. 402. 403. 404. Ubi plura contra lumen naturale gentes egisse referuntur ex prava peccandi consuetudine vim legis naturalis obscurante, ne conscientiam remordeant.
- Ignorantia invincibilis juris naturalis excusat à formali peccato 405.
- Ignorantia invincibilis juris humani, & facti, an, & quos excuset etiam in foro externo à 406.
- Ignorantia facti excusat, non ignorantia juris.* Reg. 13. Exponitur 406. 409.
- ex Ignorantia, seu errore solum an possit repeti 406.
- Ignorantia juris quibus patrocinetur 407.
- Ignorantia facti, an sufficienter probeatur juramento 408.
- Ignorantia vestigialis, vide commissum.
- Ignorantia juris quoad acquirendum obest secus quoad jus amittendum 409.
- Ignorata statuta censoriarum non onerant ignorantes 409.
- Ignorantia juris in foro externo an possit allegari, si hæc potest probari, & qualiter probeatur 410. 411.
- Ignorantiam vacantis beneficii Episcopus nequit allegare 410.
- Ignorantia juramento sufficienter non probatur, si viâ aliâ probari potest 411. Præsertim dum est vehemens præsumptio juris 411.
- Ignorantia invincibilis Legis humana excusat à culpa, & pœna, si violatio non est verita lege aliâ 415.
- Ignorans invincibiliter legem infipientem censuram, aut irregularitatem ex delicto, licet non ignoret legem divinam, aut naturalem, non incurrit pœnam 416. 417. 418. Nec ignorans factum etsi det operam rei illicitæ, & habeat affectum actualem e. g. occidendi 418.
- Ignorantia solius pœnæ probabilius excusat à pœna censuræ, & irregularitatis

- ex delicto 419. Idem dic de aliis pœnis. 420.
- Ignorantia pœnæ Reum non excusat à pœna levi, & mediocri. 420.
- Ignorans pœnam non incurrit hanc, si ipse debet eam in se exequi. 421.
- Ignorans licet non incurrat censuras, & Irregularitates annexas delicto, est tamen punibilis pœnâ arbitrariâ. 421.
- Ignorans reservationem peccati non incurrit illam, si reservatio fiat in odium peccati, secus si principaliter reservatur ob commune bonum. 421.
- Ignorans annulationem actus, hanc non incurrit, dum sit in pœnam delinquentis. 421.
- Ignorans copulam cum suæ uxoris consanguinea esse specialiter ab Ecclesia vitam non committit incestum: si scit hanc legem, at nescit eam inhibitam sub pœna privationis petendi debitum, hanc non incurrit. 421.
- Ignorans Casibus Papalibus annexi Excommunicationem, eos non incurrit. 422.
- Ignorantia à mortali excusans excusat à gravi pœna. 423. Ignorantia etiam crassa liberat à pœna, cujus incursum poscit legis scientiam, secus affectata æquivalens scientiæ. 423. Ignorantia vincibilis, nisi sit crassa, excusat à censuris, & irregularitate ex delicto. 425. 429. Ignorantia crassa non excusat à Censuris latis sine qualificatione. 429. Ignorantia nec affectata, nec crassa, quæ esset mortalis contra præceptum naturale, vel Divinum, an sit etiam mortalis contra præceptum humanum. 441.
- R. P. Karch. Dissert.*
- Imaginatio vehemens rei veneræ provocat ad pollutionem. 84. 85.
- Imperium cujus potentia est actus. 9. 10.
- Imperium est despoticum, aut politicum. 491.
- Imperij influxus in actum imperatum in quo consistat. 496.
- Imperium non solum naturale honestum, sed etiam moraliter malum potest imperare actum bonum etiam supernaturalem. 563. & seqq.
- Imperium quid, & quoduplex. 660.
- Impedito legitime tempus non currit,* quomodo sit accipiendum. 360.
- Impedimentum criminis non contrahitur ab eo, qui ignorat crimen commissum irritare matrimonium. 421. Oppositum est verius. 421.
- Impetratio convenit omni merito, propriè tamen soli orationi, & obsecrationi. 651. 652.
- Impotentia moralis, quæ sit censenda. 120. Vers. Cum quo. & 121.
- Improprium, quando mortale. 743.
- Inadvertentia invincibilis caret culpâ. 378. in fin.
- Incestus inter consanguineos, & affines ac cognatos legales non differt specie, at bene horum omnium incestus ab incestu inter cognatos Spirituales. 599. 601.
- Incestus inter cognatos spirituales ex Baptismo non est alius specie ab inter cognatos ex confirmatione. 600. Incestus baptizantis cum matrina, aut hujus cum Patre baptizati. 600.
- Incestus directè opponitur pietati. 601. 868. Incestus primi gradus consanguinitatis lineæ rectæ probabilis specie

Index rerum, & verborum,

- cie differt à primo gradu lineæ transversæ. 603. & seqq. Incestus Patris cum Filia est specie distinctus ab incestu filia cum patre. 604. Idem dic de incestu inter vitricum cum privigna, & è contra. 604. Incestus neptis cum avo probabilius specie differt ab incestu filia cum patre. 604. Incestus inter consanguineos primi gradus specie diversificatur ab incestu in gradibus remotioribus. 604. Incestus patris cum filia probabilius non habet aliam speciem ab incestu inter affines primi gradus lineæ rectæ, seu vitrici cum privigna. 605. Incestus fratris cum Sorore discriminatur specie ab incestu cum remotioribus consanguineis. 606. Incestus inter affines primi gradus lineæ transversæ probabilius est alius specie ab incestu primi gradus consanguinitatis lineæ transversæ. 606. Incestus cum noverca vivo patre probabilius est specie diversus ab incestu cum eadem patre mortuo. 606. Incestus non committitur inter consanguineos, aut affines jam dispensatos. 606. Incestus quid, & quotuplex, & inter quas personas? an se extendat ad sponsæ consanguineam in gradu primo. 608. Incisio cæsarea à Chyrurgo est gratis facienda in casu paupertatis. 165. Incisio Cæsarea an licita, 161. An eam mater teneatur subire. 161. 162. Et Judex decernere in matre rea mortis. 162. Vers. Excipe. An incisio licita accelerans matri mortem. 163. Incisio ut fiat, an maritus sub mortali sit obligandus, etsi faciendæ sint notabiles expensæ. 165. Infans in partu transversus vivus, an possit discerni, ut servetur mater. 228. Infantes an capaces ordinum. 21. Infantes incitare ad Blasphemias an peccatum. 274. Infamiae grandis an aliquando æquiparetur morti. 160. Infamatio absolutè sumpta non est contra jus naturale, sed sumpta sine causa iusta. 187. Infamia an mortalis sit referre grande delictum ab ebrio narratum. 249. Infidelitatis qualitas, an mutet speciem. 618. Infidelitas est triplex. 618. Positiva formaliter excludit objectum formale fidei. Negativa à cæteris specie differt. 619. Infidelitatis positivæ species probabiliter non differunt moraliter. 619. Infidelitatis species an explicanda in Confessione. 619. Intentio effectus mali in causa per accidens an ponenti eam faciat voluntarium effectum à 60. Intentio effectus in causa per accidens connectit moraliter effectum cum causa 61. Intentio effectus in causa per accidens se ipsa non inducit effectum, nec vi illius effectus est præcisè volitus. 64. Intentio pollutionis in causa per accidens se ipsa inducit pollutionem. 64. Intentio finis quid, & quotuplex. 517. Intentionis finis boni, aut mali comparata ad medium bonum, aut malitia qualis. 573. Invidia est tristitia de alieno bono, in quantum hoc falsè creditur propriam Excellentiam diminueri. Hanc

- Hanc definitionem impugnat Tamburinus. 833. Est peccatum mortale ex genere suo. 834.
- Involuntarium quid, & quotuplex à 282.
- Ira quid. 516. Est quid medians inter lentitudinem, & Iracundiam. 516.
- Irregularitas an imponatur Solis positivis, & directis occisionibus. 69.
- Irregularis an fiat ex homicidio non pravo, si sequitur per dantem rei illicitæ operam. 28. 29.
- Irregularitas annexa homicidio casuali. 30.
- Irregularitas annexa procuratori abortus non est dispensabilis ab Episcopo. 232. Vers. Hinc hæc. Est tamen dispensabilis à Prælati Regularibus cum Religiosis. 233.
- Irregularitas ex voluntario homicidio in Societate Jesu reservatur Generali, uti & Irregularitas ex bigamia, cæteræ sunt dispensabiles à Provinciali. 233.
- Irregularitas annexa homicidio, ut incurratur in dubio, requiritur ut constet de substantia homicidij. 236.
- Irregularitas ex delicto non incurritur, nisi sciatur jus eam annectens, & insuper ipsa irregularitas ut pœnalis. 238.
- Irregularitas ex delicto an incurratur si ante effectum secutum agatur pœnitentia. 238. 261. Vers. Urgebis. Ejus an sint capaces pueri. 428.
- Judaismus non differt specie ab hæresi, & paganismo. 619.
- Judex an licitè mandet ante torturam abradi bilos sagarum, & eas abluere. 133. 134.
- Judex Ecclesiasticus, an & quomodo potest inquirere in delatum Confessarium, quod violaverit sigillum Confessionis. 166. 167. 168.
- Judex an mortis ream gravidam in periculo mortis possit, aut debeat condemnare ad incisionem, ut proles baptizetur. 162. in fin.
- Judex ex Confessione ebtij de suo, aut alterius crimine capitali non potest procedere ad torturam. 247. Nec specialiter inquirere etiam de crimine hæresis. 247. Potest tamen cum ad se evocare post vinum digestum, & eum examinare. 249.
- Judicium speculativum, & practicum non desumunt suam veritatem ad unum idemque. 196.
- Judicium practicum dirigens ad operandum est consequens ad consilium. 164. in fin.
- Judicium practicum moraliter certum non excludit formidinem speculativam de opposito objecto. 531.
- Judicium temerarium an sit specie distinctum pro diversitate materiæ. 885. An specie distinguatur à detractione. 885. Ad id requisita 886.
- Juramentum justè petitur à pejeraturo. 131.
- Juramentum factum in passione facilius relaxatur. 196, Juramentum, quod extorsit metus injustus an validum à 348. ad 351. Jurans ex metu solutionem, etsi appareat solutio spontanea potest justè petere rescissionem. 357.
- Juramentum non potest fieri in materia gravi sub obligatione levi. 715.
- Juris naturalis veritates sunt triplices. 400.
- Juris naturalis Ignorantia vide Ignorantia
- Jurisdictio, aut hujus prorogatio extorta metu an teneat. 344.

Jurisdictionis actus, an nulli in Simonia-
co. 434.
Jurisdictionis tum publicæ, tum privatæ
gesta pro foro externo, & interno tam
ordinariæ, quam delegatæ gesta cum
invincibili errore communi, & titulo
colorato an valeant, etsi collatio offi-
cij ob impedimentum occultum sit nul-
la. 434. 435. 436.
Justitia originalis, quæ dona includat. 682.

L.

Lactari an licitè possit uberibus matris
venenatum lac continentibus infans.
228.
Laus, vide Desiderium Laudis. Ja-
ctantia.
Legatum relictum fœminæ si castè vixe-
rit, turpiter vivens in conscientia non
facit suum. 439. Verf. Lex sub con-
ditione.
Levitas quid. 110. Verf. Dominicus
Viva.
Lex cessat pro casibus, qui per Epiche-
jam non comprehenduntur. 214. in fin.
Legis observatio ex metu inferni est ho-
nesta. 306. Non est involuntaria se-
cundum quid. 308. Verf. Hæc igitur.
Lex Divina positiva quædam principaliter
respicit utilitatem operantis, alia com-
mune bonum Religionis. 310.
Leges humanæ pleræquè pro materia ha-
bent singulorum utilitatem, non ta-
men omnes, 310.
Lex naturæ per se, ac directe est immuta-
bilis, ac indispensabilis. 313. Verf.
Ex hoc.
Lex humana an observanda licet urgeat
metus gravis mali etiam mortis. 316.

Lex humana an possit obligare cum
vitæ discrimine. 316. Et datur regu-
la, quando sic stringit. 316. Verf.
Soarez citatus.
Lex humana, ut non obliget, sufficit
metus damni gravis. 317.
Lex Ecclesiastica prohibens celebrari sine
Sacris vestibus an obliget cum vitæ pe-
riculo. 318.
Lex divina, & naturalis obligat quidem
DEUM ad communicandam notitiam
legis in universali, secus quoad parti-
cularia implicitè contenta. 403.
Legis definitio ex S. Thoma. 403.
Pro Legis Scientia non est præsumptio
Juris, & de Jure. 410.
Lex promulgata obligat etiam invincibi-
liter ignorantes, excusantur tamen à
culpa, & pœna, secus ab alijs Legis
effectibus. 415.
Lex sub conditione posita pœnalis non est
proprie pœnalis, sed apponit condi-
tionem, quæ non implet cessat favor
Legis. 439. Verf. Lex sub conditione.
Liberum positivum est voluntarium, se-
cus permissivum. 56.
Libertas immediata est ad opposita, se-
cus mediata. 56. Libertas à coactio-
ne, & libertas à necessitate exponitur.
447. Libertas à necessitate physica,
& moralis. 448. In utriusquè decla-
ratione Doctores discrepant. 449.
Libertas physica an detur in infantibus,
amentibus, & somniantibus. 449.
Liberum arbitrium, seu libertas indiffe-
rentiæ quid. 450. Defacto datur. 451.
452. 453.
Libertas indifferentiæ est necessaria ad me-
ritum, & demeritum à 451. ad 458.
Li.

Libertas contrarietatis, & contradictionis. 458.

Libertas formalis est propria solius voluntatis, non intellectus, aut appetitus sensitivi à 459.

Libera voluntatis constituta in actu primo proximo determinatio non fit à Judicio pratico imperante *fac hoc*, sed à Judicio determinato proponente objectum indifferenter à 452. Liberum an sit perfectio naturæ rationalis: 471.

Libertatem tollit necessitas antecedens. 472. 474. Non item prædefinitio efficax consequens ad scientiam mediam. 473. Nec præscientia DEI de nostris actibus liberis. 475. 477. Nec appetitus sensitivus. 478. Neque habitus acquisitus. 479. At bene vehementia passionis. 478.

Liberum arbitrium post lapsum non est extinctum, sed attenuatum. 480.

Licentia Prælati ad aliquid expendendum metu extorta est invalida. 341. 342.

Loci Sacri nomine ad effectum Sacrilegij quid veniat. 638.

Luxuria quid, & quot ejus species naturales. 866. Quot ejusdem species innaturales. 872. Omnes inter se specie differunt. 878.

M.

Maledictio, an pro malorum diversitate specie differat. 268.

Maledictio prævisa in ebrietate, an imputetur. 43. 268. An mortaliter peccent maledicentes parentes, Domini &c. 268.

Maleficij solutio an licite possit peti. 131.

Ejus cessatio nunquam potest postulari à Dæmone. 132.

Ut Maleficio solvat maleficium, à maleficio etiam parato nunquam peti potest. 132. Nec in dubio, an maleficium queat licite solvi. 132.

Maleficij amotio, hujusquæ petitio. 132. 133. 134.

Maleficium, ut expiret, an liceat ponere nova signa, ad quæ cesset. 133. Maleficij cessatio licite potest expectari à Dæmone. 134.

Maleficus nequit induci, ut resciat, in quo signo consistat maleficium. 134. Vers. Resp. ad 4.

Malum quodnam censendum grave. 300. 301. 302. 303.

Mali gravitatem dignoscendi regula an detur. 305.

Malum est triplex; inhonestum, doloriferum, & perniciosum. 499.

Malitia absoluta est turpitudinis, ignobilitas, ac indignitas vitij: inest omni vitio. 500.

Maritus prudenter suspicans uxorem adulterari, an valeat illi permittere occasionem, & invigilare in occulto cum duobus testibus. 175.

Martyribus est mors voluntaria. 58. Martyr est, qui in odium fidei occiditur in somno, si prius statuit mori pro fide. 24. Martyribus mors non fuit simpliciter violenta. 284.

Materiæ gravitas peccati unde desumenda à 701. ad 705.

Materiæ qualitas vide qualitas materiæ.

Mater gravida, ut effugiat mortem certam, potest se præcipitare ex loco alto cum dubio periculo mortis suæ, & prolis. 231. in fin.

Index rerum, & verborum.

- Matrimonium tenet, cui causam dedit dolus circa qualitates 328.
- Matrimonium contrahentes in peccato mortali, an peccent mortaliter etiam ut ministri 244.
- Matrimonium contrahens cum obstricto voto castitatis fit particeps sacrilegij 144.
- Matrimonium Catholici cum haeretica, aut e contra, an licitum 145. Saltem in loco permixtae Religionis 145.
- Matrimonij assistentia an neganda ab eo, qui novit impedimentum sub naturali secreto, aut juramento 148. Et an Parochus sciens ex confessione sponsi impedimentum ante assistentiam teneatur petere facultatem à sponso loquendi illi de re spectante ad factam confessionem 148.
- Matrimonium initum ab eo, cui est promissa haereditas institutio, si duxerit Mariam, est validum, etsi postea non scribatur haeres 297.
- Matrimonium initum ex metu levi injusto an sit jure naturae nullum 320.
- Matrimonium ut contrahat post sponsalia pars injustè refiliens, cogi potest 322. Coactio hæc sit moderata, & in quo hæc moderatio sit sita 326.
- Matrimonium defloratoris cum deflorata coacti à Judice Ecclesiastico ad id ineundum, aut à parentibus defloratae minantibus accusationem, nisi eam duxerit, valet, secus si minarentur mortem 322.
- Matrimonium condemnato ad mortem oblatum, si duxerit filiam occisi, aut meretricem Judicis, uti & contractum à Titio cum filia Medici nolentis mederi ægrotanti Titio, nisi illam acceperit 323.
- Matrimonium an valeat, ad quod quis juxta allegata, & probata injustè materialiter condemnatur 323.
- Matrimonium ex metu justè incusso contractum, an certo sit validum 324. 325.
- Matrimonium incarcerati stupratori cum stuprata compulsi ad id à Judice valet 354.
- Matrimonium non potest contrahi sub obligatione levi, aut ad tempus 715.
- Medicina directè tendens ad evacuandos corruptos humores est licita, licet prævideatur securura veri seminis effusio 79.
- Medicina an licitè sumi possit ante, aut post factum animatum cum præviso secururo abortu 227. 228.
- Medicina directè ordinata ad sanitatem, licitè sumitur, etsi præter intentionem sequatur abortus foetus inanimati 229. Medicina cum periculo abortus foetus animati sumi non potest, si spes sit prolem vivam edendam, etsi mater sit moritura 230. Quid si dubitetur an proles viva sit edenda 231.
- Medicina licitè accipitur cum præviso abortu foetus animati, si ea non sumpta mater certo sit moritura cum prole ante partum 231. Quamvis Medicina sit æque sanativa, ac interemptiva 231. *Verf. Ampliat 1.* Aut si anceps sit an causabit mortem, aut opem feret 231. *Verf. Ampliat 2.*
- Meretrix blanditijs ultra mercedem extorquens ab amasio non tenetur restituere, nisi fraus intervenerit 296.
- Meretrix quomodo debeat confiteri igna-
ra

- ra numeri, & specierum peccatorum à 904.
- ad Meritum an sufficiat voluntas habitualis, vel sit necessaria saltem virtualis 25.
- Meritum quid & quotuplex 648. 649. Eius differentia à satisfactione, impetratione, & dispositione morali 650.
- Meritum dignum præmio postulat plenam cognitionem 534. Hinc meritum semiplenè liberum nequit mereri gratiam ullam etiam actualem 534. Meritum condignum an debeat esse Arithmeticè aut Geometricè æquale præmio 655.
- Meriti condignitas nequit esse partim extrinseca, partim intrinseca, minus adæquate extrinseca 654. De condignitate meriti variæ opiniones 653. An ad illam sit necessaria promissio divina 656. 657.
- Meriti conditiones à 658. Prima ut actus sit bonus, sive hic sit consilij, sive præcepti, hic est magis meritorius 688. Secunda ut sit liber libertate perfectâ 659. Non sufficit libertas mediata & ideo actus procedens ex imperio efficaci nihil meretur 660. 661. Tertia ut sit intrinsecè supernaturalis respectu præmij supernaturalis, & ideo nullus actus naturalis honestus justorum potest mereri etiam de congruo præmium naturale 662. 663. Quarta ut condignè merens sit in statu gratiæ, secus merens de congruo 664. Ad meritum requiritur arduitas operis, secus nata ex repugnantia partis inferioris ad superiorem 665. Ad meritum an sit necessarius positivus actus 666.
- Meritum an conveniat soli charitati, vel etiam alijs virtutibus 667. 668.
- Meritum quintupliciter potest in DEUM referri 668.
- Meritum pendens à motivo *quod*, & *quo* naturali est naturale, supernaturale evadit, dummodo formale *quo* id proponens sit supernaturale 669.
- ad Meritum an sit necessaria conformitas nostræ voluntatis cum divina in voluto materiali, & formali 670. & seqq. 4. Meritum non augetur ex intentione præterita id ordinante ad gloriam Dei 675.
- Meritum an evadat majus ex unione cum meritis Christi, aut quod gratia operæ dignificans intuitu illius defacto conferatur 676.
- Merita justorum an DEUS præmiet ultra condignum 678.
- Metus quid sit 298. Dividitur in gravem, & levem, justum, & injustum, ac reverentialem 299. Metus gravis conditiones 300. An mali gravitas ad eum movens debeat esse absoluta, vel sufficiat respectiva 301. 302. 303. Ad metum gravem an sit necesse, quod illum incutiens sit solitus minas exequi 303. Metus an cadat in virum constantem, si hic eligat majus malum ad vitandum minus 303. Metus reverentialis an sit gravis 304. Metum gravem causant etiam mala consanguineis, affinibus intra quartum gradum immunitia 305.
- Metus nequit efficere, ut actus elicti à voluntate non sint voluntarij sine admixto involuntario 306.
- ex Metu, & cum metu operari differunt 307.

Metus.

- Metus mali est secundum inclinationem naturalem voluntatis 307.
- Metus non est proprie causa involuntarij secundum quid, sed improprie 307. *Verf. Colligitur 2.*
- Metus nullus causat simpliciter involuntarium actum externum 308. Si metus non est causa motiva adæquata, actus externus non est secundum quid involuntarius 308. *Verf. Resp. 2.*
- Metus si est unicum motivum eligendi an faciat electionem necessario secundum quid involuntariam 308. 309.
- Metus gravis etiam injustus non tollit per se vim meriti, sed minuit, non tamen semper 311.
- Metus etiam gravissimus rarissimè excusat actum de se peccaminosum in totum à peccato 312.
- Metus gravis excusat à culpa actiones intrinsecè malas, in quibus stante metu deficit conditio necessaria ad illarum malitiam 313.
- Metus gravis quando excusat, vel non excusat à peccato violationem Legis naturalis, datur Regula 313. *Verf. Ex hoc.*
- Metus gravis exculpat actiones contra præcepta divina positiva principaliter respicientia bonum operantis, secus si principaliter intendant bonum commune 314.
- Metus gravi stante cujusvis mali an lex humana sit servanda 316. 317. 318.
- Metus rescindens contractus alios, matrimonium annullat 326.
- Metus justè incussus est potius ab intrinseco, quam ab extrinseco 326.
- Metus gravis an contractus à matrimonio distinctos ipso jure irritet, vel reddat solum irritabiles est quæstio magni momenti, & cur 327.
- Metus gravis injustus nullum contractum rescindibilem irritat jure naturali 328.
- Metus æquiparatur dolo 328.
- ex Metu injusto res veniens ad manus tertij, potest hanc metum patiens sibi vindicare 329. *Verf. Adde cum Palao.*
- Metus gravis probatio est difficilis 353. Quomodo probetur 353. 354. An in ejus probatione deær locus juramento de actu metu extorto 354. Pro metu duo testes deponentes an plus probent, quam mille negantes 355.
- Metus probatio an judicis arbitrio relinquenda 356.
- Metus injustus quando censendus sit purgatus 357. Metus purgati indicia 358.
- ex Metu solvit, qui in carcere cavet de solvendo, etsi solvat extra carcerè 357.
- Minister Sacramenti, vide Sacramentum.
- Minister sciens ex sola confessione indignitatem, an citra revelationem possit Eucharistiam petenti negare 146.
- Missæ præceptum cessat tempore, quo est impediendum homicidium 188. in fin.
- Missæ sine ullis sacris vestibus an ob gravem metum dici valeat 318.
- in Missæ auditione quanta pars modica 730.
- Missam impotens audire ab Evangelio an liber ab eadem audienda 730.
- in Missa omissio consecrationis ex parte audientis, an sit pars levis 730.
- Missæ quoties celebranda à quovis Sacerdote 731. An tribus ultimis diebus hebdomadæ majoris 731.
- Missæ tempus 732. An in eo Episcopus dispenset 732. Pro viatico conficiendo dici potest à media nocte 732. Missæ locus 733.

adjectus numerus est marginalis.

- Missæ legendæ privilegium in oratorijs privatis, ad quæ festa se non extendit 733.
- Missam celebrans in oratorio privato post unam jam lectam peccat mortaliter, nisi Dominus absque fraude non interfuit prima. 733.
- Missam audiendi in privato oratorio habens Privilegium non tenetur die Festo eo uti, nisi aliquis Sacerdos gratis eam legere vellet. 733. Missæ legendæ Privilegio inserta clausula, *Missam posse celebrari in tua, & familia tua presentia*, non impedit lectionem Missæ coram familia etsi Dominus absit. 734. An clausula *hospitum*, comprehendat se invitantes, ut cum suis famulis Sacrum audiant, & hi satisfaciant Missæ præcepto. 734.
- In Missâ Sacerdos omittens Epistolam, aut Evangelium peccent mortaliter. 736. Omisio alterius partis an Levis. 736.
- Missæ lectio sine Sacris vestibus, an, & quando licita. 737.
- Missæ vestes Sacerdotales sunt aliæ Majores, aliæ minores. 737. Missam celebrare sine cingulo benedictio est materia levis, uti & sine Cruce in altari, aut sine ministro. 737.
- Missâ post consecrationem, quando possit interrumpi. 737.
- Missæ pro certis Religiosis approbatæ non possunt ab alijs dici, ne quidem à Capellano Monialium. 738.
- Missæ stipendia plura accipere, quibus nequit Sati fieri brevi tempore, non est materia levis. 738.
- Missas plures liberaliter promittens potest satisfacere unâ pro omnibus. 738.
- R, P, Karch, Diss.*
- Pro Missâ ex gratitudine debita an possit accipi stipendium. 738.
- In Missæ Canonicæ, aut collectis nequit nominari Prælarus non Episcopus habens proprium territorium. 738.
- Missæ celebratio vide Capellanus.
- Missæ auditio cum simplici displicentia, quod sit laboriosa, non est mortifera, secus si est displicentia efficax. 840.
- Missalis Rubricæ patiuntur materiæ parvitatem. 735.
- Moralitas actuum vide Actuum moralitas.
- Moralitas actuum an principaliter resideat in actibus externis, aut internis. 525. 526. Tam externi, quam interni actus habent propriam. 525. 526.
- Motus carnales, ut sint mortales, requirunt majus voluntarium. 99. Motus carnis prævisi in causa, an sint sub mortali vitandi, & an eorum causæ positio sit mortalis. 100. Motus carnis primo primi, secundo primi, & secundo secundi, an, & quale peccatum. 100. 800. In eos consensus directus, aut indirectus in causa necessaria, vel honesta, vel utili, leviter aut notabiliter influente. 100. 101. Motuum Carnalium non repressio an mortifera. 102.
- Motus Spirituum carnis an sint in specie pollutionis, aut fornicationis. 113. Finis horum à natura intentus est generatio. 113.
- De Motibus carnalibus pro scrupulosis, aut timoratis Doctrina valdè utilis à 114.
- Mulieris ornatus vide Ornatus, Præmisa se ornans.

Uuuu

N.

N.

Necessitas extrema Spiritualis proximi an obliget cum vitæ, & famæ periculo. 156. 158. 159. Casus hujus extremæ necessitatis recensentur. 157.
Necessitas Reipublicæ gravis vix est sine extrema. 157. Vers. Quarto Reipublicæ.
Necessitati gravi tenetur succurrere obligatus ex officio cum vitæ periculo. 157. Vers. Quinto obligatus.
Necessitas naturæ alia est coactionis, alia determinationis ad unum. 447.
Necessitas antecedens, & consequens exponitur. 448.
Nolitio efficax quid, & quotuplex. 518.
Nolitio in efficax quid. 518. Hæc non potest reddere effectum simpliciter involuntarium. 518.

O.

Oblivio invincibilis excusat à peccato. 378. in fin.
Observantia vana quid. 629. Ejus species sunt culpæ lethales, rudes tamen sæpe excusantur à mortali. 629.
Occasio proxima peccandi non potest adiri, aut retineri ex causa aliqua utili, vel honesta. 41. Secus ex urgente necessitate. 41. Occasio peccandi an possit aliquando positivè offerri. 176
Occasionis proximæ aditio, aut retentio est semper mortalis. 777. **Opposita propositio** est damnata. 777.
Occasio externa potest adiri, aut retineri ex necessitate. 779. In quo hæc necessitas sita. 780. **Regula hanc** dignoscendi. 781. **Quid si occasio** nequit moraliter vitari, pœnitens autem judicetur mansurus in formali periculo peccati. 784. **Quid si concurrat** moralis impotentia evitandi cum morali impotentia extenuandi periculum formale. 785.
Occasio peccandi. Vide Peccandi Occasio.
Occasio est intentione nocendi creditoribus, an sit radix his reparandi damnum. 61.
Occisionem impedire obligatus an fiat irregularis ac Excommunicatus non impediendo, & incurrat reservationem. 69.
Occisio non prævisa an imputetur danti operam rei illicitæ. 28. **Occidi potest** ebrius cum moderamine inculpata tutele. 266. **Occidendi periculo** certo, aut dubio se exponere est mortale & quidem gravius cum certo. 276. **An homicidium** cum alterutro periculo commissum sit ejusdem speciei. 276.
Occidens in ebrietate an justè puniri possit capitaliter. 277. Vers. Colligitur.
Occidere potest justus in valorem injustum. 710.
Occisio | ex motivo odij participat malitiam odij à voluntate occidendi. 825.
Omissio pura libera actûs vitiosi potest esse honesta, & meritoria præmij tum naturalis, tum supernaturalis. 548.
Opeta servilia quæ sint, aut non sint talia. 739. Ea exercens quando peccet lethaliter. 739. **Ad modicum opus** servile die Festo inducens multos non peccat mortaliter. 762.
Opus servile die Festo est peccatum specie aliud ab omissione Missæ 881.

- O**pifices à Magistris suis non possunt verberari. 178.
- O**pinio admittens actus in individuo indifferentes moraliter non est damnata. 179. Verf. Quares an.
- O**piniones multæ magis tutæ, seu stantes pro lege contra libertatem rejiciuntur à S. Thoma. 389. In omni opinione etiam minus probabili datur ignorantia invincibilis. 389. 390. 391.
- O**ratorium privatum debet esse cinctum tribus muris. 734. Non potest in eo campana erigi, nec esse publicus accessus, debetque approbari ab Episcopo, aut hujus Vicario, & ideo ab horum uno, aut ab alio ab ijs delegato prius locus visitari, ac inspicere, 734. In Oratorij Privilegio clausula: *Si in eadem domo non sit alia licentia celebrandi*, explicatur. 734.
- O**ratorij Privilegium vide Verb. Missæ legendæ Privilegium.
- O**rdinis an capaces infantes. 21.
- O**riginale peccatum probabilius stare potest cum peccato solo veniali. 469. Ne quis sic decedat, spectat ad providentiam DEI. 470. Si tamen decederet ad quem locum iret, & utrum æternâ pœnâ sensus puniretur. 370.
- O**riginale peccatum vide Verb. Peccatum dividitur primo. Peccati originalis. Originale negavit. Peccatum tam originale.
- O**rnatus mulieris qualem cultum significet. 180.
- O**rnatus Mulieris Vide Fœmina se ornans.
- O**scula sine intentione copulæ an sint distincta specie peccata ab osculis cum intentione copulæ. 893.
- O**scula Vide Verb. Sponsis de futuro: & solutis an liceant.
- P.**
- P**aganismus probabiliter specie non differt à Judaismo, & hæresi. 619.
- P**apa ex qua causa possit permittere usurpari bonæ Ecclesiæ à Principe sæculari. 199.
- P**harmacum Vide Medicina.
- P**arentes, quæ debeant præstare ex pietate prolibus. 609. Eorum obligatio quoad alimenta, & quid veniat horum nomine. 609. 610. Quid si filij aliunde alantur. 610. 611. Alere debent proles etiam ex Religione ejectas, lapsus in hæresim, dissipantes substantiam à parente assignatam. 610. Imo etiam exhæredatis alimenta simpliciter necessaria sunt danda. 610. Alere tenentur etiam proles naturales, uti & spurios juxta conditionem statûs, si aliunde non habent. 611. Parens etiam Ecclesiasticus debet dotare filiam spuriam competenter. 611. Si dos excedat, excessus in conscientia est restituendus hæredibus patris. 611. Quid si Pater sit Religiosus. 611.
- P**arentum obligatio quoad Spiritualia, & quando quoad ista peccant mortaliter. 612.
- P**aria sunt aliquid disponere in tempore habili, vel in tempore inhabili, si effectus conferatur in tempore habile. 23.
- P**arochus in peste non potest renunciare officio. 157.
- P**arochus communiter consentiens pollutio-

Index rerum. & verborum,

- cautioni solita: sequi ex Confessionibus an teneatur deferere officium aut alium subrogare. 89. 90.
- Parochus in peste an possit fugere. 157.
- Parochus nequit dispensare in votis etiam non reservatis. 226. At bene in jejunio, esuque carniū etiam praesente Episcopo. 226.
- Parochus an peccet contra Justitiam [se] potu reddens ineptum. 253.
- Particulæ *plūs*, *minūs*, *circiter*, quantum numerum comprehendant. 903.
- Parvitas materiæ quæ peccata incapacia à 716. De hoc datur Regula à 717. Exponitur. 718.
- Parvitatē materiæ quædam secundum jus positivum excludunt, ut in jejunio naturali ante Evcharistia sumptionem, in ætate requisita ad matrimonium, in anno Novitiatus, Professione Religiosa. 717. Eandem non patiuntur peccata, quæ redundant in DEI imperfectionem. 718. 719. 720. Aut quæ sunt perniciofa generi humano. 721.
- Parvitas in re venerea directè volita non datur. 721. Secus in materia luxuriae. 721.
- Parvitas materiæ datur in peccatis, ex quibus non redundat imperfectio in DEUM, nec dispendium humanæ naturæ. 723.
- Parvitas materiæ in virtute Religionis. 724.
- Parvitas materiæ datur in voti violatione. 726.
- Parvitas materiæ in Sacrilegio. 728. Quæ regula eam discernendi. 728.
- Parvitas materiæ in Celebratione Missæ. 731. In observantia Rubricarum. 735.
- Parvitas materiæ datur in operibus ferilibus. 739.
- Parvitas materiæ in Jejunio. 740. Vide Verb. Jejunium.
- Parvitas materiæ in furto. 741. 742.
- Parvitas materiæ in detractione, contumelia, convitio, improprio datur, & quæ regula eam dignoscendi à gravi. 743.
- Pastor e. g. Episcopus suo exemplo præbens occasionem damni an obligetur compensare. 69.
- Peccati permissio non est licita ex fine puniendi, secus si finis est correctio. 175. Aut indemnitatis permittentis. 175.
- Peccatum fit aut ex ignorantia, aut infirmitate, aut malitia. 190. 192. 193. Peccatum ex malitia, & peccatum ex habitu convertuntur. 193. Ad peccatum an necessarius defectus scientiæ. 190.
- Peccata quædam peculiariter dicuntur peccata ex malitia. 194.
- Peccatum etiam ex malitia præcedit aliqua inconsideratio. 194. Hujus inconsiderationis quædam radix. 195. Ad peccatum non requiritur error in intellectu. 196.
- Peccata quædam in ebrietate patrata amittunt suam turpitudinem, & talia etiam prævisa non imputantur in culpam. 265. 266. Reputantur verò illam retinentia. 266.
- Peccatum mortale qualem præsupponit sui cognitionem. 265. 534.

- Peccata scienter, & ignoranter commissa** an specie differant 276.
- Peccator publicus quis censendus** 141. **Verſ** conveniunt, & 142.
- Peccator occultus tripliciter dicitur** 142.
- Peccator habitualis quomodo debeat confiteri** 904. & ſeqq. 5. **Et an peccata, quæ est confessus bona fide confusè, & dubiè, ſi poſtea occurrant diſtinctè, ac ut certa, debeat ut talia confiteri à** 905.
- Peccator rudis bonâ fide confusè confessus, an monendus, ut repetat ſuas præteritas confessiones** 909.
- Peccati permiſſio poteſt à DEO eligi, ut medium ad ſalutem prædeſtinati** 205.
- Peccatum quodvis quo ſenſu eſt contra naturam** 287. in fin.
- Peccata commiſſa ex ignorantia vincibili an differant ſpecie morali à commiſſis ſcienter** 442. & ſeqq. 3. **Quid de commiſſis ex ignorantia affectata** 446.
- Peccati initium in Angelis, & primis parentibus, in quo conſiſtebat, & quomodo conſumatum** 487. & ſeq.
- Peccat operans cum formidine, ſuſpicionè, aut dubitatione de malitia, dummodo reflexè cognoscat, quod ſic operari ſit peccatum** 532. 533. 535. 536.
- Peccatum factum ex cognitione præſcindente ab omni ejus quantitate eſt contra jus naturale, & eſt ſpecies infima peccati** 536. **An tale ſit mortale** 535. 536.
- Ad mortale peccatum requiritur conſenſus plenus, ad veniale ſufficit ſemiple-nus** 538. 539.
- Peccata intrinſecè mala deteriora ſunt,** quæ objecto nobiliori opponuntur 707.
- Peccatum an eò gravius, quo nobiliori virtuti contrariatur** 707. 708.
- Peccatum creſcit ex pravità damno etiam pœnali** 709.
- Peccant gravius fideles, quam infideles** 709.
- Peccatum eſt eo gravius, quo perſona offenſa eſt dignior** 710.
- Peccata non omnia eo ſunt graviora, quo major eſt perſona, contra quam ſunt** 710.
- Peccata an eo graviora, quo perſona eſt Sanctior** 711. **Nunquam tamen ex hoc capite veniale ſit mortale** 711.
- Peccatum mortale ex genere ſuo quot modis poteſt tranſire in veniale** 612.
- Peccatum mortale poteſt conſiderari ſecundum phyſicam naturam, & eſſe morale** 712.
- Peccatum omne mortale poteſt tranſire in veniale ex imperfectione actus** 713. **Item plura evadunt venialia ex cauſa excuſante** 713.
- Peccatum ex objecto veniale non poteſt fieri mortale præciſè ex voluntate Legislatoris, hic tamen probabilius in materia gravi poteſt leviter obligare,** 714.
- Peccati mortalis tranſitus in veniale titulo parvitatis materiæ à** 716.
- Peccata mortalia quæ incapacia parvitatis materiæ à** 716. **Vide à verbo Parvitatis materiæ.**
- Peccata dubia, vide confessa peccata.**
- Peccatum dividitur primò in originale, & personale** 679. 689. **Originale exponitur** 679. **Quomodo poſteris imputa-**

- putabile 679. Definitur 679. Ejus causa 680. Eva & parentes immediate non sunt ejus causa 681. Nec concupiscentia carnalis parentum 682. Quomodo statim originali maculetur anima in instanti creationis 681.
- Peccati originalis effectus & poena in vita praesenti 683. Ejus poena in altera vita, ac de ejus loco 644. In solo originali decedentes non concernet sententia damnatoria: *ite maledicti &c.* eam tamen audient 684.
- Originale negavit Pelagius, parvulos tamen voluit arceri à Caelo 685. In originali decedentes parvuli an sint habituri aliquam naturalem beatitudinem 685.
- Peccatum tam originale, quam personale dividitur secundo in habituale, & actuale 689. Actuale dividitur in peccatum commissionis, & omissionis: in mortale, & veniale, in externum & internum; in peccatum ex ignorantia, infirmitate, & malitia 689.
- Peccant non pauci ex malitia 689.
- Peccata ex malitia cur dicantur esse contra Spiritum Sanctum 690. Numerantur sex 690. Cur odium DEI ijs non accenseatur 691. Exponuntur singula 691.
- Peccata quatuor clamantia contra Spiritum Sanctum 692.
- Peccatum actuale est recessus à Regula objectiva, estque aversio à DEO, & conversio ad creaturam 686.
- Peccatum ut est malum morale definitur 687. Idem ut est malum Theologicum 688.
- Peccatum dividitur 3. in peccatum contra DEUM, proximum, & se ipsam 693. Item in spirituale, & carnale 693.
- Peccatum mortale, & veniale dari, est de fide contra Sectarios. Inter ea est discrimen ex natura rei 695. Et in quo illud est situm 695. 698.
- Peccatum veniale ut imputetur, sufficit prava semiplena cognitio 534.
- Peccatum veniale an mereatur ad tempus privari visione divinâ 697.
- Peccatum mortale quotuplex 698. Conditiones ad id necessariae 699. Ejusdem gravitas materiae unde desumenda à 701.
- Peccatum mortale à veniali ex quibus capitibus valeat discerni 705.
- Peccatum mortale non est facile asserendum de aliqua actione mala 705.
- Peccatorum inaequalitas, & unde illa deducenda à 706.
- Peccata ex malitia preponderant peccatis ex infirmitate, & hac peccatis ex ignorantia 706.
- Peccata spiritualia an graviora carnalibus 706.
- Peccata intrinsicè talia an sint pejora peccatis extrinsicè talibus 707.
- Peccatum veniale ex genere, quibus modis transit in mortale à 756.
- Peccatum veniale probabilius non est offensâ DEI 756.
- Peccatum veniale transit in mortale ratione finis, damni, & contemptus 757. Ratione consuetudinis non fit mortale 758.
- Peccata venialia semper disponunt ad mortalia, non omnia tamen, sed plurima sunt proxima dispositio 759. 760.
- Peccata venialia titulo multiplicationis an fiant mortale à 761.

- Peccata venialia ratione materiae coalescentis in unum evadunt mortalia 764.
Interruptio moralis impedit, ne coalescant in unum 765.
- Peccata omnia venialia committendi propositum an sit mortale 766. 767.
- Peccatum veniale transit in mortale ratione scandali 769. Item ratione periculi 770.
- Peccatorum internè consumatorum malitia primario consistit in actu interiore, & derivatur in exteriorem; contra externè consumatorum primario est in externo, & ex hoc derivatur in internum in sententia Vasquez 442. 585.
- Peccati subjectum 797. In peccatis internis, quæ actuum series regulariter intervenit 798.
- Peccata interna omnia revocantur ad gaudium, vel desiderium, vel delectationem morosam 799.
- Peccatorum distinctio specifica unde desumenda à 859. An ab objectis formalibus 860. 861. An à præceptis formaliter distinctis 862. 863. Regula nostra traditur 864. 865.
- Peccata commissionis, & omissionis specie distinguuntur 859.
- Peccatorum distinctionis numericæ radix 888. 889.
- Peccatorum distinctio numerica coram DEO, non omnis est etiam distinctio numerica in foro pœnitentiæ 887.
- Peccatorum distinctio numerica actuum externorum præsertim repetitorum circa idem objectum tam invicem subordinatorum, quam non subordinatorum à 890. usque ad 895.
- Peccatum an numero distinctum faciant amplexus, & tactus subsequi ad copulam 892. Et quid si hi antecedant sine intentione copulæ, hæc postea secuta 892. 893.
- Peccatum an unum numericè in actibus repetitis circa idem objectum 894.
- Peccatorum numerica distinctio in actibus internis de eodem objecto 895.
- Peccatorum distinctio numerica an insit actui tendenti in plura objecta non subordinata, aut actui repetito circa idem objectum 896. 898. & seqq.
- Peccato an numero multiplicet somnus aut distractio 890. 896. Aut physica interruptio 891. 896. Aut contraria voluntas 897. Et spontanea cessatio 896.
- Peccatum an unicum sit continuatio non restitutionis 896. 897.
- Peccata quot numero committat infamans integram familiam ignorans personarum numerum 889. Idem est de eo, qui se oblectat de pluribus commissis peccatis 900.
- Peccata an duo numero, aut specie in adulterio duorum conjugatorum 900.
- Peccata an sint plura, vel unicum in actu externo, aut interno tendente in plura objecta, utrum hoc scire conducatur ad proximum 900. 901.
- Peccandi periculo se exponens peccat peccato ejusdem speciei cum eo, cujus est periculum 770.
- Peccandi occasio est proxima, vel remota 771. Et quæ prædicata includit proxima 771. 775.
- Proxima non potest esse necessaria 775.
- Peccandi periculum quid 771. quotuplex 772. 773. 774. In peccandi periculo

- lo probabili probabilitas non appellat existentiam periculi 772.
- Periculum formale, & materiale explicatur 773.
- Periculum est voluntarium, aut necessarium; necessarium est tale vel Theologice, vel physice, vel mortaliter 774.
- Periculi necessitas cadere non potest, nisi supra externam occasionem 774.
- Periculum proximum peccandi non convertitur cum proxima peccandi occasione, at bene e contra 775.
- Periculo proximo peccandi, ut quis se exponat licite quanta debeat esse necessitas 90. & 780.
- Periculum proximum peccandi tripliciter potest extenuari 775.
- Periculum proximum, seu formale adire, aut retinere semper est lethale 777.
- Periculum probabile lethaliter peccandi adire sine causa est mortale 778. 780.
- Periculum peccandi materialiter sumptum potest ex necessitate adiri, aut retineri 779. Quanta debeat esse hoc necessitas 780. Regula dignoscendi quando incommoditas reddit moralem impotentiam deferendi, aut non ad eundem periculum 781. An ommissio centum aureorum sit causa justa non deferendi &c. 783.
- Periculum vitandi an sit obligatio dum occasio externa moraliter non est vitabilis, ex altera verò parte Confessarius iudicat penitentem mansurum in formali periculo 784. Quid si moralis impotentia vitandi concurrat cum morali impotentia extenuandi periculum formale 785.
- Periculum peccati vitandi Theologica impossibilitas, seu proveniens ex precepto, an liberet à peccato 786.
- Periculum peccati vitandi obligatio an se extendat etiam respectu peccati in genere, seu indeterminati, dum moraliter vitari potest 787.
- Periculum mortis, ut quis evadat, an se licite precipitet ex alto 51.
- Perjurium in ebrietate pravissimum non imputatur 43.
- Perjurium assertorium est mortale etiam in re gravi, secus promissorium quoad executionem 724.
- Perjuri an sint mercatores jurantes tanti sibi constare merces, si reipsa tanti non emerint 725.
- Pertinacia credendi Mysteria Fidei quid sit 445.
- Pœnitentia publica Sacramentalis an quæat injungi 149. Vers. Corollarium 4.
- Pœnitens an aliquando debeat dare Confessario facultatem corrigendi complicem 171.
- Pœnitens ut teneatur uti operâ Confessarii ad correctionem complicis tria sunt necessaria 171. 172.
- Pœnitentis dubiæ dispositionis pro absolutione indicia 793. 794.
- Pœnitentis debite dispositi signa 796.
- Pœnitentia qualis imponenda ebriosis 279.
- Pœna lata à legibus sub qualificatis verbis: qui temere, vel audacter, vel malitiosè, vel consulto, vel presumptuosè hoc fecerit, vel contra presumescentes, vel audentes, vel ausu temerario violantes, ut incurratur, est necessaria scientia, aut ignorantia affectata æquivalens scientia 424.

- Pœna** privans jure petendi debitum ob copulam cum uxoris consanguinea non incurritur cum ignorantia sive facti sive juris, nisi sit affectata, aut adeo crassa, ut sit ingens temeritas 426.
- Pœna** aliæ impositæ à legibus non requiruntur sui scientiam, ut incurrantur, sufficit ignorantia vincibilis mortalis 427.
- Pœna** censurarum, & irregularitatis ex delicto incurrantur ante sententiam declaratoriam criminis, uti etiam privatio petendi debitum 430.
- Pœna** positivæ ante sententiam non incurrantur, secus negativæ juxta Cajetanum: verum etiam plures negativæ recensentur, quæ probabiliter poscunt judicis sententiam e.g. ut quis fame moriatur, sit inhabilis ad beneficia, aut ad suffragandum, aut ut dimittat beneficium, nisi sit Parochia, pro qua intra annum non sit quis promotus ad Sacerdotium: id ipsum aliqui extendunt ad privationem Episcopatus, si electus intra sex menses non consecratur 430. 431.
- Pœna** privationis officiorum, & inhabilitas ad futura annexa procurationi suffragiorum pro officijs ordinis non contrahitur ante sententiam 436.
- Pœna** fere nulla privans jure quæsito incurritur ante sententiam judicis, an hæc assertio sit probabilis 439. *Verf.* Dicta hucusque: ubi excipit privationem debiti censuras, & irregularitatem ex delicto.
- Pœna** privationis officij dignitatis, & beneficij ac inhabilitas ad eadem annexa abortui, an, ut incurratur, dum ca-
R. P. Karch. Diss.
- sus est occultus, opus sit sententiâ declaratoriâ 235. *Verf.* Not. 7.
- Pollutio** ex turpibus cogitationibus secuta non intenta non reservatur in Societate 64.
- Pollutionis** causa per se efficax quæ dicitur 38. 39. 41. Quæ inefficax 39. Quæ ejusdem causa per accidens 39.
- Pollutio** est actus potentia vel generativæ, vel expulsiivæ, & quæ utriusque differentia 43.
- Pollutio** prout est actus potentia expulsiivæ in somno, aut ebrietate prævisa, cur non imputetur 43.
- Pollutio** differt à distillatione 78. ut est actus virtutis expulsiivæ non nocet proli 78.
- Prævisa** in usu Medicinæ directè evacuantis noxios humores caret culpâ 79.
- Prævisa** in causa necessaria, honesta, util non est peccatum secluso periculo consensûs 79. An cum periculo consensûs ex causa urgente licitè ponatur causa una ex præfatis 79.
- Pollutio** in somno non differt à contingente in vigilia 80.
- Pollutio** nunquam etiam pro conservanda vita procurari licitè potest 80.
- Pollutio** in somno an possit esse effectus cogitationis venereæ diurnæ, aut tactuum &c. etsi ex his de die non sit secuta 81. 48. 85. (ubi etiam solvitur argumentum Joannis Sanchez) hujus clara datur instantia 86.
- Pollutio** an, & quomodo consistenda prævisa in causa culpabili 85.
- Pollutio** in quo formaliter consistit, & quæ ejus causa 86.
- Pollutio** quando, & in quibus causis prævisa ad culpam, aut nullam, aut
XXXX
ad

Index rerum, & verborum,

- ad mortalem, aut ad venialem imputatur à 87. Tres Regulae pro hoc assignantur à 88. ad 95.
- Pollutionis causa licita an vitanda. 95. Uti, & causa leviter influens in eam, an graviter fugienda. 98.
- Pollutionis prohibitio non aequè strictè obligat, ac reliqua praecepta. 99.
- Pollutio praevisa in Somno secutura per contactum est peccatum. 85.
- Pollutiones in pueritia commissa sine omni cognitione de malitia non sunt materia necessaria confessionis. 385.
- Pollutio est minus gravis, quam bestialitas, Sodomia, & coitus cum Damone. 819.
- Pollutionis voluntariae periculo expositus Parochus ex occasione Confessionum an teneatur relinquere officium, aut conducere Vicarium. 786. Idem dic de Chyrurgo, aut Medico medenti partibus foeminae secretis, & de Religioso Confessario. 786.
- Pollutio facta ex motivo delectabilitatis copulae cum conjugata non participat malitiam adulterij. 827.
- Pollutio prout est actus virtutis expulsivae potest desiderari, ut eveniat etiam in vigilia. 838.
- Pollutio non est saltem graviter illicita praevisa secutura ex cibis calidis, equitatione, ex certo situ corporis 839.
- Pollutio quid, & quotuplex. 872. Qualificata est aut ex parte cogitati objecti. 873. Aut ex parte se polluentis. 874. Aut ex parte complicitis. 874.
- Polluens se tactibus cum puero doli incapace, aut cum foemina, & masculino dormientibus, vel ebrijs. 875.
- Pollutio ex aspectu pulchrae statuae, aut imaginis. 873.
- Polluens se intra certas foeminae partes extra vas debitum, an illas debeat exprimerè. 873.
- Pollutio cum cogitatione de foemina ut sic an praeter malitiam contra naturam sit in specie solius fornicationis. 584.
- Possessio non interrumpitur per dubium superveniens speculativum, at bene per practicum. 412.
- Possessor bonae fidei an teneatur fructus industriales bonae fidei consumptos restituere, si est factus ditior. 414. in fin.
- Possessor bonae fidei etiam titulo destitutus fructus industriales facit suos, scilicet naturales sine titulo. 414.
- Potatores se reddentes ineptos ad officij executionem an sint injustitiae Rei cum restituendi onere. 253.
- Potatores immoderato haustu causantes octo, aut decem dierum Podagram, Chiragram, stomachi nauseam, dolores capitis an mortaliter peccent. 254. *Verf. Quares. 15.* Potatores bibentes vinum sufficiens inebriare cum proposito id revomendi, antequam vinum operetur, an mortaliter delinquant, & quid si revomant, ut iterum possint ingerere, & an obligentur remove. 254. *Verf. Quares 6.*
- Praeceptum prohibens causam per accidens effectus non immutat physice causam, sed moraliter. 66. Voluntatem retrahit ab effectu, & est conditio necessaria, ut effectus impuretur.

- tur. 66. Et ut omiffio actus fit libera. 67.
- Præcepta non specificantur à præcipientibus. 863.
- Præceptorum diversitas an specificet violationem. 614.
- Prælati Regulares an cum suis possint dispensare in irregularitate annexa procurationi abortus. 233. Item absolvere ab Excommunicatione similiter adjuncta. 235.
- Prælati sub mortali debet regulariter esse invitatus in rebus à Religiosis expendendis, aut accipiendis sine petita licentia. 36.
- Prælati quando censendus coactè permittit defectus suorum. 286. Vers. Hinc quando.
- Prælati licentiâ metu extorta ad aliquid expendendum an invalida. 341. 342.
- Prælati electio celebrata ex metu injusto probabilius valet. 344.
- Præscriptio non potest inchoari nisi à fide positivè bona, ad continuandum sufficit negativè bona. 412. Non potest inchoari à dubio, sive speculativo, sive practico. 412.
- Præscriptio non interrumpitur per dubium superveniens speculativum at bene per practicum. 412.
- Præsumptio Juris. 110.
- Præsumptio juris, & de Jure quid? 359. Vers. Ratio cur. Non admittit contra se probationem directam, ibid. Casus in quo cessat. 361.
- Præces importunæ superioris an cadant in constantem virum. 305.
- Professio facta ex Spe consequendi Prælaturam valet. 297. Professio Religiosa emissa ex metu injusto levi an jure naturæ invalida. 320. Aut ex gravi metu justo. 324. 325.
- Professio tempore Eugenij II. constabat votis simplicibus. 333. Contra Professionem reclamatio quando, & coram quibus facienda. 359.
- Professio etiam juranti professionem nullitatis non creditur. 360.
- Professum invalidè ob impedimentum perpetuum non comprehendit Tridentinum non audiens reclamantem post quinquennium. 360. Uti nec, si impedimentum est temporale, sed id duravit toto quinquennio. 361. Hinc quando incipit currere quinquennium. 361.
- Professum nulliter non reclamans intra Quinquennium an possit in integrum restitui, & per quem, & quid reclamanti tunc est præstandum. 362.
- Professionis ratificatio an possit notitiam nullitatis ex parte tum Religionis tum Religiosi, & consensum novum. 363. 364. 365.
- Professionis ratificatio est novum votum. 363. 364. 365. Professionis ratificatio an habeat locum in Societate Jesu. 366.
- Professionis ratificatio, an petat repetitionem Novitiatus. 366.
- Professum certus se nulliter professum, sed nullitatem probare non posse, licitè fugere potest. 367. An superior moraliter certus de nullitate possit illum manumittere clanculum. 367. Quid in casu, quo Professus est dubius. 367.
- Professum nulliter non auditus ob defectum probationis nullitatis, an reneatur

- tur Regulam, & vota serbare. 368.
 Aut ratificare Professionem. 269.
Proffessus invalidè fugere non potens an
 valeat alimenta accipere à Religione.
 370. In eodem casu potest ordinari
 etsi careat titulo, & dimissorijs. 370.
 Potest etiam validè Sacramenta mini-
 strare, dispensare in votis ob titulum
 coloratum cum errore. 370. Si pro-
 moveretur ad Prælaturam gesta publica
 tenent. 370. Tenetur omni modo
 niti, & aut ratificet Professionem, aut
 commodè fugiat. 370. Quoad suam
 personam nullis uti potest privilegijs,
 sic nequit dispensari in votis absolvi,
 &c. 370.
Potest suffragari in electionibus, ac de se
 factæ electioni consentire. 370.
Proffessus nulliter sed probare non potens,
 an à Religione compelli possit ut ex ani-
 mo ratificet. 370.
Proffessio Religiosa an principaliter cadat
 supra vota, ac Regularem observan-
 tiam. 768. Professionis Religiosæ ob-
 ligatio an distincta ab obligatione ten-
 dendi ad perfectionem. 768.
Proffessus an contra obligationem tenden-
 di ad perfectionem peccet eatenus,
 quatenus peccat contra vota, & Re-
 gulas. 768.
Promissio facta incarceranti injustè, aut
 detinenti in carcere an irrita. 340.
 Promissio rerum Ecclesiæ facta ex me-
 tu an valeat. 341. Promissio dotis ex
 metu, an nulla. 343.
Propinationes in convivijs ad sanitatem
 an licitæ, 252. An sint medium ap-
 tum DEUM inducendi, ut det sanita-
 tem, vel contineant superstitionem.
 252. Sunt frequenter actus adulationis.
 252.
Propinationes sæpius repetitæ fiunt cum
 periculo plurium malorum. 252.
Pueri doli capaces ante pubertatem an in-
 currant censuras, & irregularitatem ex
 delicto. 428.
Pupillarum obligatio erga tutores. 612.
- Q.**
- Qui non facit, quod facere debet vi-
 detur facere adversus ea, qua non
 facit R. l. con. 8. 65. Verf. Hæc
 confirmatio.*
*Qui tacet consentire videtur R. J.
 43. in 6. an subsistat & quando. 2627.*
*Qui contra jura mercatur bonam fi-
 dem præsumitur non habere. Reg.
 82. in 6. exponitur. 413.*
*Qualitas materiæ volitæ an variet spe-
 ciem. 614.*
- R.**
- R**aptus quod propriè, ut dirimat matri-
 monium, & quæ ejus pœnæ. 869. Est
 species injustitiæ 869.
Rapiens pro alio incurrit easdem pœnas
 cum raptore excepto impedimento di-
 rimente 869.
Ratio superior, & inferior quid? 264.
Receptor malefactorum sufficienter se
 purgat jurans se ignorasse esse tales.
 408.
Recidiva frequens qualis censenda. 794.
Regulas non obligantes sub culpa passim
 violans Regularis peccat mortaliter.
 763. ¶

Religiosus eiectus, aut fugitivus, & apostata quis. 371.

Religiosus ob quam culpam possit ejici 371.

Religiosus quis incorrigibilis. 372.

Religiosus fugitivus, & Apostatis quæ pœnæ impositæ. 373.

Religiosus peccato de se levi inducens sæcularem ad fornicationem, an violet suum votum castitatis à 74. An tali peccato inducens Religiosus committat grave Sacrilegium, incurratquè casum reservatum, peccetquè mortaliter contra Castitatem. 75.

Religiosus itinerans ex superioris voluntate interpretativâ conditionatâ licitè oblata accipit. 33.

Religiosus an violet votum paupertatis ex præsumpta, aut tacita voluntate superioris aliquid accipiens, aut dans. 35.

Religiosus non excusatur à vitio proprietatis sine Prælati scitu ex licentia præcisè præsumpta conditionata aliquid accipiens, aut expendens. 35. Excepto certo casu. 37.

Religiosus licitè accipere, aut expendere potest illæso voto sine expressâ licentia, sed sufficit tacita, seu præsumpta actualis. 37.

Religiosi possunt dispensare in voto Castitatis emisso à constituto in morali necessitate id violandi. 223.

Religiosi possunt dispensare in omnibus, in quibus Episcopi jure ordinario dispensant. 223. in fin. & 224. 225.

Religiosi virtute Privilegiorum possunt commutare aut dispensare omnia vota, quæ jure ordinario potest Episcopus dispensare, an hoc prin-

cipium Universaliter subsistat. 225.

Religiosi possunt votum strictioris Religionis commutare in minus strictam.

225. Item in votis Castitatis, & Religionis emissis ab impuberibus. 225.

Religiosi ut absolvant ab Excommunicatione annexa abortui, an debeant specialiter deputari ab Episcopo. 235.

Religio an eiectum plenè emendatum debeat recipere, & restituere pristino loco, & gradui. 372.

Religio an teneatur inquirere in fugitivos, & Apostatas, eosquè quovis in loco capere, ac incarcerare. 373.

Religioni opponitur superstitio alia per excessum, alia per defectum 623.

Relativo uno concessio conceditur communiter alterum. 135. Vers. Prænotandum. 3.

Remigare an licitè queant captivi Christiani apud infideles contra Christianos. 129. Remiges Christiani in tremibus turcicis in pugna contra fideles, an ab his licitè occidantur. 129.

Reservatur in Societate JESU omnis lapsus externus contra Castitatem mortalis. 64. Secus pollutio ex turpi imaginatione secuta præter intentionem aut consensus internus sine externo gravi 64.

Reservatur in Societate JESU omne peccatum externum grave contra votum Castitatis, secus omne grave externum contra Castitatem. 75.

Reservatio casus an cesset pro circumstantia urgentis necessitatis. 223. Vers. Difficultas est.

Reservatio postulans pro sui incurso secutum effectum non contrahitur, si pœ-

nitentia præcedat secutionem. 234.
 238 261 Verſ. Urgebis. Incurritur
 tamen caſus ſextus reſervatus à Cle-
 mente VIII. pro Religioſis, 234.
 Verſ. Dixi 2.
 Reſcripta juſtitia, & gratia an ſint in-
 valida doſoſè obtenta 341.
 Reſtitutio in integrum quid, & ad
 quem ſpectet 362. Conceditur et-
 iam majorennibus & quidem etiam
 contra tres ſententias uniformes 362.
 Non habet locum adverſus actum in-
 validum 362. Nec quando reme-
 dium ordinarium eſt pinguius extra-
 ordinario, ſecus è contra 362.
 Reſtitutio famæ defunctorum fit meliùs
 exhibitione ſuffragiorum, niſi redun-
 det in tertium 755.
 Reſtitutio quomodo facienda in agone à
 conſtitutio detractore 755.
 Reſtituere nolens, niſi poſt mortem per
 alium, non eſt abſolvendus 754.
 Reſtituere an debeant damna captivi
 Chriſtiani metu mortis commiſſa con-
 tra fideles in tremitibus turcicis, aut ſi
 à militibus compulſi noceant Innocen-
 tibus 120.
 Reſtituere an debeat, qui juſto metu
 compulſus à furibus ſcalas applicat,
 præbet inſtrumenta ad portas perfrin-
 gendas &c. 130. Verſ. Inf. 2.
 Reſtituere an obligetur conſulens minùs
 malum, dum ad hoc non fuit deter-
 minatus volens inferre gravius 209.
 210.
 Reus juſtus in judicio ad crimen obje-
 ctum reſpondere, tacendo præſumi-
 tur conſentire 27.
 Rubrica de colore paramentorum eſt di-

rectiva 707. Rubricæ miſſæ ſunt aliæ
 directivæ, aliæ præceptivæ 735. 736.

S.

Sacramenta aliqua validè recipiuntur
 cum voluntate habituali, ſed non
 omnia 20.
 Sacramentorum Miniſter debet habere
 intentionem ſaltem virtualem 20.
 Sacramenta non poſſunt validè recipi ex-
 cepta Euchariftiâ ſine conſenſu poſi-
 tivo 22.
 Sacramentum vi præcepti Eccleſiaſtici
 non prohibentur Catholici petere ab
 excommunicato tolerato 135. Verſ.
 Prænot. 3. Nunquam poteſt licitè
 peti ab eo, illud præſtare non poteſt
 ſine peccato 136. Ab excommuni-
 cato vitando peti poteſt in extrema
 neceſſitate non ſolum Neceſſarium,
 ſed etiam valde utile ut Euchariftia,
 ſecus extrema unctio, niſi in defectu
 aliorum Sacramentorum 136. A to-
 lerato an & quando poſſit peti 137.
 A non parato, ut licitè petatur, quan-
 tâ opus eſt neceſſitate 138. Verſ. dum
 requirimus. A Miniſtro parato, aut
 non parato, obligato, aut non obli-
 gato miniſtrare, quando licitè peti-
 tur 139.
 Sacramenti Miniſter an poſſit invitare in-
 dignum ad Sacramenti ſuſceptionem
 140.
 Sacramentum an poſſit miniſtrari ſcien-
 ter, aut probabiliter indigno, aut
 ſuſpecto de indignitate 141.
 Sacramentum publico peccatori publicè
 ante publicam, aut publicatam pen-
 nitentiam

nitentiam, & occulto occultè est negandum 141. Verſ. conveniunt omnes.

Sacramentum peccatori in uno loco juridicè publico an negari poſſit etiam in loco, in quo ignoratur 142. Verſ. Ex prima.

Sacramenti miniſter, ut licite miniſtret, an ſufficiat ignorare indignitatem, aut an iudicium poſitivum & quale ſit for- mandum prius 134.

à Sacramento ut quis poſſit repelli, qua- liſ notitia neceſſaria 147.

Sacramentum validum & informe pœ- nitentiæ an ſtet cum peccati mortalis ignorantia non craſſa 378. Verſ. Etſi uterque.

Sacramentum pœnitentiæ poteſt impera- ri ex imperio leviter malo ſine ſacrile- gio 564. Regula illa inter miniſtrum ex officio & ſpontaneum, & alia in- ter miniſtrum paratum, & non para- tum rejicitur 138. à verſ. Infert Soa- rez

Sacramentalis confeſſio definitur 154.

Sacrificij oblatio eſt duplex 16.

ad Sacrificij fructus applicationem an ſuf- ficiat voluntarium habituale 16,

Sacrilegium ratione loci ſacri quando contrahitur 638.

Sacrilegium eſt capax parvitatæ materia, & quæ hujus Regula 728.

Sacrilegium carnale eſt triplex; perſo- nale, locale, & reale: opponitur in ſua ſpecie Religioni. Poteſt com- miti in omnibus luxuriæ ſpeciebus 870. In perſonali eſt explicanda qua- litas perſonæ; in locali locus in reali qualitas rei ſacræ. De ſacrilegis ſolli-

citatoribus ad turpia. Bullæ de de- nuntiandis Confeſſarijs in Germania non ſunt rigidè receptæ 871.

Sacrilegium eſt ſpecie diverſum pro di- verſitate ſanctitatis 615.

Sagarum pilorum abraſio, earumque balneatio ante torturam fit ſine ſuper- ſtitione 133. Verſ. Reſp. ad 3. A ſa- ga maleficiatus an licitè ei porrigat pa- nem, & ſalem, aut ab ea panem ac- cipiatur, aut ſi ab ea tangitur, an re- percuffio mox facta, ne noceat, fit ſuperſtitioſa 133. Verſ. Reſp. ad 4.

Satisfactio quid & quotuplex? differt à merito 651. 652.

Satietas ex cibo, & potu duplex 509. Verſ. Claudio hunc.

Scandalizanti alios cum præviſione, ho- rum lapſus eſt illi cauſaliter volunta- rius 65.

Scandalum quid & quotuplex 70.

Scandalum eſt ſpeciale peccatum 70. In eo an exponenda ſpecies peccati fe- cuti ex ſcandalo 70.

Scandalum indirectum, utrum ſpecialiter opponatur charitati 72. An contra- hat ſpeciem peccati, cujus datum eſt ſcandalum 72. 73. Scandali indire- cti poſitivi, & omiſſivi notabilis dif- ferentia 73.

Scandalum danti per actionem de ſe le- vem contra caſtitem, & præviden- ti proximum lapſurum in mortale con- tra caſtitem an Religioſus contra vorum caſtitem reus noxæ lethalis in- curratque reſervatum caſum à 70.

Scandalum leve contra caſtitem tranſit in mortale externum contra caſtita- tem,

- rem, secus contra votum castitatis 75.
- Scandali activi materia an sint subministratio rerum indifferentium: hæc sunt generis triplicis; quædam remote, aliæ proximius concurrunt ad proximi peccatum 117.
- Scandalum ex nostra actione de se non mala secuturum, quando sit vitandum, datur Regula 138. Vers. Regula hæc.
- Scandalum an det positivè offerens peccandi occasionem 176.
- Scandalum, ut vitetur præcepta negativa naturalia omitti non possunt, nec divina necessaria necessitate medij 185. Ut vitetur.
- Scandalum, an cesset obligare præceptum positivum naturale, divinum, aut humanum etiam negativum 185. 186. 187.
- Scandali vitandi in proximo obligatio est solum secundaria, ac indirecta 188. Vers. ad argumentum 2.
- Scandalum, ut evitetur, an opus Consilij sit omittendum 197. Propter scandalum indeterminatè secuturum, nunquam opus bonum est intermitendum 197.
- Secus si sit determinatè prævisum 197. Ad impediendum scandalum, utrum sit faciendajactura temporalium 198. 199.
- Scandali an causa petens actionem, quam prævidet ab altero exercendam cum peccato 131.
- Schisma purum non est infidelitas, moderni tamen Schismatici sunt simul hæretici 620.
- Scientiâ confessionis uti ad externam gubernationem est illicitum 149. in fin. & 150. Non potest negari suffragium ob indignitatem Sacramentaliter cognitam 150. An ejus usus concessus extra casum regiminis 150. Usum præfata scientiæ prohibuit Clemens VIII. & in Societate Claudius aqua Viva 151. Unde non potest vi illius scientiæ indagare de indignitate, sed debet dare suffragium, quin peccet 151. Vers. Corollar. 5. Vi ejusdem scientiæ de malitia subditi superior nequit negare licentiam eundi foras, claudere fenestras, ne ei patet exitus per illas, nec dimittere famulum, quem novit furem, nec mutare testamentum, in quo illum heredem instituit 151. Vers. Corollar. 6.
- Scientiæ Sacramentalis usus de licentia pœnitentis est per se licitus, & aliquando Necessarius 174.
- Scientia Sacramentalis non arctat Confessarium ad aliquid faciendum, aut omittendum &c. extra illam sed ita se gerat, ac si tota vita nullam audivisset Confessionem 153. 148.
- Scire, & debere scire quando æquiparentur 380.
- Scire sub mortali quisque debet spectantia ad suum statum 384.
- Scripturæ sacræ abusus ad facetias 728.
- Pro scrupulosis doctrina utilis circa motus carnales, quos patiuntur 114. 115. 116.
- Secretum naturale ortum ex confessione Sacramentali, an pro omni casu inviolabile 166.

Secreta sunt triplicis generis 246.

Secreti injustè cogniti usus, an aliquando licitus 750.

Sectio cæsareo, vide Incisio.

Seminis jam è lumbis decisi effusio, ut fiat, ne noceat, an licita procuratio 80. An seminis fluxus, dum quis pollutionem patitur, sit cohibendus, & quæ tunc cautela adhibenda 80.

Seminis decisionis, quæ causa 86.

Seminis effusio non est in æquali prohibitionis gradu cum abscissione proprii membri 96. Ejus effusio est permissa in causis licitis 97. Non est mortalis in causa leviter influente 98.

Sententia condemnatoria ad pœnam est propriè pœna 437. Verf. quid si sententia metu injusto extorta non est cassata 344.

Sepulturâ sacrâ, quæ crimina defunctum privant 258. Eadem gaudet adulter in adulterio occisus: item in rixa mutuo occisi, in campo reperti mortui districtis gladijs: metetrix in domo amasij reperta vulneribus confossa 258.

Sicut non licet disponere in tempore inhabili, ita nec in tempore habili, si effectus conferatur in tempus inhabile 23.

Sigillum an frangeret Confessarius sciens ex confessione se occidendum à pœnitente, si huic gladium apud se depositum denegaret 146.

Sigillum frangeret Confessarius dicens de fure publico, aut publica meretrice, quod ille furtum, hæc vero meretricium cum dolore sit confessus 149. 152.

R. P. Karch. Dissert.

Sigillum non frangit Confessarius loquens in secunda confessione de peccatis auditis in prima 149. Verf. Corollar. 2.

Sigillum obligat ad non confitendum peccatum, si id exponi nequit sine fractione sigilli 155. Item obligat, ut nec pro salute Reipublicæ possit prodi e. g. proditio, nisi in genere 155. Verf. Nihilominus.

Sigillum an frangeret superior ex confessionis scientia amovens officio, aut loco subditum 149. Verf. Corollar. 4.

Sigillum non frangit Confessarius provocatus ad peccatum à pœnitente, si evocatus ad hunc denuo audiendum, non eat 150. Verf. Idem Lugo.

Sigilli an sit materia confessio facta sine animo obtinendi absolutionem, ibid.

Sigillum an frangat Confessarius, si ex confessione novit vino à se consecrando esse immixtum venenum, & à Missa abstineat, aut si noscens sibi structas insidias, fugiat 150. Verf. Verum sine: & 151. Verf. Corollar. 6. Et quid si novit insidias parari à complicibus pœnitentis 150. Verf. Quid si.

Sigilli fracti sit reus Confessarius, qui pœnitentis asserto se esse à Confessario non absolutum, subjungit verba hæc, aut similia; *ipse dixit, quod ego non absolverim* 152. aut si diceret de publico peccatore sibi confessum eum respuisse 152.

Sigillum violat dicens de parva communitate, esse in ea aliquos valde scelestos

Yyyy

tos

- ros (idem est si dicatur de aliquo monasterio) 153. Aut asserens de urbe non nimis ampla in ea esse talia crimina e. g. sodomias, usuras &c. non tamen incurrit pœnas fractoris sigilli 153.
- Sigillum violat intra confessionem graviter convitians pœnitentem, aut si pœnitens esset famulus, & furax peteret tunc sibi tradi claves, aut jubetur abire 153.
- Sigillum lædit Confessor exclamans in confessionali audientibus alijs *O FESU* 154.
- Sigilli materia sunt etiam peccata existimata, horum circumstantiæ, ac obiecta 154. Item complex 154.
- Sigillum violatur, dum Confessarius ex pœnitente intellexit talem e. g. Parochum blasphemasse, aut Titium esse incarceratum, si hæc ipsa referat 154.
- Secus dicens talem esse in sacris, aut matrimonio constitutum, etsi statum non noverit nisi ex confessione 154. Non etiam, si defectum naturalem, quem adverrit in confessione, narret 150. An frangat dicendo de pœnitente esse scrupulosum 154.
- Sigillum an obliget Confessarium dubium an tale peccatum audiverit in confessione 155. Vers. Si Confessarius. An & quomodo Judex Ecclesiasticus possit specialiter inquirere in Confessarium delatum ut Reum fractionis sigilli 166. 167. 168.
- Sigilli fractio quot probanda testibus 167. 169.
- Sigilli fractionis, quæ pœna 167.
- Sigillum confessionis quoad concernentia complicem non est directè in favorem complicis 174.
- Sigillum an stringat omnes, ad quos etiam mediatè pervenit notitia Sacramentalis Confessionis 166.
- Simonia jure naturali prohibita non differt specie à Simonia jure solo Ecclesiæ verita 605. Vide verb. Pœna. Pœna.
- Sodomia cum consanguinea, aut affine an addat speciem incestus 606.
- Sodomix gravitas est minor bestialitate, vocatur Antonomasticè scelus nefandum 819.
- Sodomia perfecta quid, & an in ea debeat exponi agens, aut patiens 876. Ad eam probabilius non requiritur seminatio intra vas præposterum 876.
- Sodomia imperfecta, quid, & an sit specie distincta à perfecta 877. In Sodomia cum uxore sua debet exprimi uxor, estque gravior offensa, quam inter solutos 877.
- Sodomia non reservatur, nec ejus pœnæ incurruntur, nisi sit ita perfecta, ut fiat seminatio intra vas præposterum, idcirco sodomita patiens eas non incurrit 877.
- Sine culpa, nisi subsit causa, non est aliquis puniendus R. I.* exponitur 415.
- Solutio facta extra carcerem censetur facta ex metu, si solvens, in carcere cavet solvere 357.
- Solutis an liceant aspectus, oscula, tactus ex levitate, aut curiositate ob delectationem naturalem, seu Organicam III. an tempo in soluto non possit
- Somnia turpia pravisa an peccatum 269. Vers.

- Verf. Et Joannes Sanchez. Item. 270.
- Spes quid, & quotuplex. 513. Distinguitur à Fide. 513. Est actus potentiae irascibilis, & quid addat supra desiderium. 514.
- Spolia militaria injusta an rusticis licite avehant, & pecora abigant &c. 130.
- Sponsalia an licita inter consanguineos contrahantur sub conditione Papalis dispensationis; hæc datâ an sit opus novo consensu ut valeant. 23. 24. An ante dispensationem sit liberum rescilire. 24.
- Sponsalia inter Catholicam, & A catholicum per se loquendo sunt irrita. 145. in fin. An sint irrita sponsalia, quibus dedit causam dolus, licet hic non sit circa substantiam. 331. Verf. Dices. Aut si ea extorsit gravis injustus metus. 333.
- Sponsis an licita delectatio sensitiva. Vide Delectatio.
- Sponsis de futuro an oscula, amplexus, & tactus præsertim impudici sint sub mortali vetiti. 102. in fin. 107. An signa de se licita amoris ab ijs possint exerceri cum prævisa pollutione sine consensu periculo. 108. An præfatos actus pudicos ob delectationem libidinofam valeant exercere sine noxa mortali. 109. & 111. Verf. Resp. 3.
- Status naturæ humanæ Theologicè quid sonet. 480. Est sexduplex. 480. *Alius pura natura, alius natura integra, alius justitie originalis, alius naturalis lapsa, alius naturæ reparata, aut non reparata.* 481.
- Sterilitatis procuratio quam pœnam habet annexam. 32.
- Studiositatis virtus quid. 394.
- Studium dum est finis violationis præcepti, an opponatur studiositati, & quid si se habet concomitanter. 642.
- Stuprum quid, & quotuplex, ac an differat à fornicatione, 867.
- Superbia est Regina vitiorum etiam capitalium. 855.
- Superior habens notiam Sacramentalen Vide scientiâ Confessionis uti.
- Superior sciens subditorum excessus tacite consentit dissimulando quando facile potest punire. 27.
- Superior quando est censendus nolle, ut petat licentiam subditus. 34.
- Superstitiosa an sit positio signorum, quæ Daemon instituit, aut indicavit, quibus positis daemon impeditur nocere, aut continuare maleficiû. 134. Verf. Ex hoc & 135. Ubi lepidum exemplum de rustico ponente simile signum ad tollendum thesaurum, cujus custos daemon erat constitutus.
- Superstitio quid. 623. Dividitur in Idolatriam, Divinationem, & vanam observantiam. 623. Superstitutionis qualitas an variet speciem. 622. 630. An ejus materia explicanda. 630. Est tamen in illa declarandum, utrum pactum cum damone fuerit explicitum vel implicitum 630.
- Suspicio violenta de malitia tollit jus ad famam. 141. Verf. Ratio tertij. 267.
- Suspicio de gravi scelere non est mortalis. 267.
- Synderesis quid sit. 196.

T.

Tactus venerei sunt triplicis Sortis. 83.
An in somno possint causare pollutionem,
Yyyy 2

Index rerum, & verborum.

- nam, etsi non cauent presentes. 83.
84. Tactus veneri conjugibus an
mortaliter culpabiles 102. in fin. &
103. 104. 105. Exerciti ob solam,
aut majorem voluptatem semper sunt
veniales. 103. An sint lethales, si ex-
cedant limites naturalis honestatis, uti
sunt Sodomitici, etsi absit animus So-
domiticè eos consumandi, ut si vir vase
suo perfricat vas præposterum uxoris
aut in id immittat digitum, aut vas
suum in os, 104. An sint tunc simul
in specie adulterij. 105.
- Tactus an senibus impotentibus ad copu-
lam, sint liciti, & an hos uxor juve-
nis licitè reddat si hæc aliquando pol-
luatur. 105.
- Tangens conjux se ipsum ob delectatio-
nem sine pollutionis periculo, an in-
currat mortale. 106. Inter ta-
ctum, & aspectum notabilis, est diffe-
rentia. 112.
- Tactus ex amicitia, aut ob consanguini-
tatem, aut patrium morem pudicus
est licitus. 112.
- Tactus secundum se sunt indifferentes,
an fiant mortales ob delectationem
carnalem, vel sensibilem. 113.
- Tactus impudici cum alia persona sunt
quasi copula inchoata, idcirco qua-
litas personæ tactæ est explicanda.
874. Tactus impudici an specie di-
stinguantur facti sine intentione copu-
læ à factis cum hujus intentione.
893. Tactus impudici naturâ suâ or-
dinantur ad copulam. 893.
- Tentatio à DEO immissa non facit DEO
voluntarium peccatum, at benè Dæ-
moni. 61.
- Tentatio vehemens non capitis agitatione
sed declinatione pugnae est repellenda.
498.
- Testamentum minoris factum pro tempo-
re majorennitatis est invalidum. 24.
Testamentum blanditijs uxoris in sui
favorem extortum valet. 296. Te-
stamentum non est irritum, quod me-
tus injustus obtinuit, extorquens ta-
men debet abstinere ab hæreditate.
330. Vers. Ex dictis. Oppositum
tradunt alij, 340. Vers. Postremus as-
serit.
- Testimonio Confessarij ex licentia pœni-
tentis mortui testantis hunc teneri
Titio centum Aureos an hæredes de-
beant credere, aut Magistratus.
152.
- Testimonium depositum à testibus testa-
mentarijs injustè coactis est nullum.
340. Vers. Postremus,
- Timor quid sit. 516.
- In Tortura facta Rei Confessio ut valeat,
requiritur ratificatio extra eam post.
24. Horas elapsas, & cur. 289.
Vers. Nullus affectus.
- Tristitia de alicujus vita cum debita mo-
deratione an sit damnabilis. 849.
- Turpiloquia ebrij an sint peccaminosa.
267. 269. Ad Turpiloquium ridens,
aut simulatè gaudens sine delectatione
non delinquit graviter. 112.
- Tutoris auctoritas metu extorta est nulla.
340.
- Tutorum obligatio erga Pupillos.
612.

U.

Vana gloria tripliciter dicitur. 503. Est
capi-

- capitale vitium, & oritur ex superbia. 855.
- Vectigalis ignorantia, vide ignorantia vectigalis.
- Venditio facta tertio ex metu injusto jure civili valet, at pratorio est rescindibilis. 352. Venditori ejusmodi competit actio duplex; una personalis contra compellentem de reparatione totius damni; altera contra tertium, ut hic pretio recepto restituat rem. 352.
- Venialium repetitio an coalescat in mortalem materiam. 645.
- Veniale vide peccatum veniale.
- Verbi divini generatio non est voluntaria. 4.
- Vidua, & viduus an licite gaudeant de copula conjugali praterita. 808.
- Violenti definitio, & differentia à coactio. 284.
- Violentum nullum est voluntarium. 4.
- Virgo putata pauper vide Verb. Detractio an licita.
- Virtutum ad alterum notabilis differentia à virtutibus ad se ordinatis. 189.
- Virtutes sunt in classe triplici: aliquarum formale objectum est finis proprius conflatus partim ex aliquo physico, partim ex morali, aliarum est quid pure physicum, quarundam formale sunt soli actus voluntatis à 546.
- Virtutes morales alia versantur circa passiones, alia circa operationes 622. Attingunt medium rei, aut rationis. 622. In concursu plurium virtutum, dum omnes nequeunt impleri, implenda est, quae strictius obligat, fieri autem potest, ut strictius obliget ignobilior. 708.
- Vifus vide Aspectus.
- Voluntarium simpliciter tale est duplex. 306.
- Voluntarium tripliciter sumitur. 2. An brutis conveniat. 4. Notabiliter differt à voluto. 2.
- Voluntarium non convertitur cum spontaneo. 5.
- Voluntarium formale, an debeat esse volitum signate, aut exercite solum. 6. Argumenta contraria solvuntur. 7.
- Voluntarij divisio in liberum, & necessarium. 13. An hæc divisio sit generis in species. 13. Voluntarij secunda divisio in elicitum, & imperatum. 13. Voluntarij divisio tertia in directum, & indirectum. 14. & 28. Exemplificatur hæc divisio. 14. Voluntarij divisio quarta in actuale, habituale, & virtuale. 15. Voluntarij necessitas oritur aliquando ex perfectione, aliquando ex imperfectione cognitionis. 13.
- Voluntarium virtuale quid superaddat voluntario habituali. 17. Voluntarium habituale ad quæ opera sufficiat, ut censeantur esse humana. 19. Sufficit ad aliquorum, non omnium Sacramentorum receptionem. 20.
- Voluntarium expressum, & tacitum exponitur. 26. Voluntarium mixtum 298. Voluntarium formale, & interpretativum explicatur. 31. Hujus usus est frequens. 32. Non sufficit ad quasvis actiones licite, & valide exercendas. 32. Voluntarium interpretativum ad quas actiones non sufficit. 32. Ad aliquas sufficit. 33.

- Voluntarij indirecti conditiones, ut imputetur ad culpam. 260.
- Voluntarium indirectum vide *Causam*.
In *Causa*. *Causa*.
- Voluntarij actualis moralis in actu primo proximo, & in actu secundo constitutiva. 511.
- Voluntati an possit fieri violentia aut coactio. 284. & seqq. 5. Voluntati non sunt violenti, aut coacti actus tristitia, & metus. 287. Voluntatis quodnam objectum. 484. 501. An possit in via amare DEUM liberè libertate contradictionis, & contrarietatis. 484. Quali libertate amet bona creata. 485. Voluntas potest finem inefficacius propositum liberè intendere præ intentione finis efficacius propositi. 486. Item ex duobus finibus æqualiter propositis potest amare utrumquè liberè libertate contradictionis. 487. Et quidem etsi unus eorum sit melius bonum altero. 487. Voluntas efficaciter intendens finem potest ex medijs inæqualibus eligere medium minus utile, dummodo sufficiat. 489. Nisi intendat finem securius, & citius consequendum. 490. Voluntas an despotice imperet intellectui. 491. An sensui externo, & interno; potentia vegetativa, & progressiva. 492. Voluntati an, & qualiter subsit appetitus sensitivus quoad suos actus. 493. Voluntas quomodo moveat reliquas potentias, activè, vel duntaxat applicative. 494. 495. Voluntati soli competit cæteris imperare. 495. Voluntatis imperij influxus in alios actus, in quo consistat. 496. Voluntatis imperio an pareant motus appetitus sensitivi, & rationalis primo primi, secundo primi, secundo secundi. 498. Voluntas habet etiam actus puræ fugæ. 501. 502. Voluntas an possit operari, aut etiam peccare dependenter ab apprehensione sensitiva. 700.
- Voventi non ponere causam per accidens pollutionis, hæc secuta evadit voluntaria, non tamen reservata. 68.
- Votum perfectæ Castitatis an se extendat etiam ad actus circa alienam Castitatem. 74. 75. 76.
- Voti Castitatis materia in Societate Jesu. 77.
- Votum Castitatis se extendens ad alienam Castitatem ad quid obliget. 77. in fin.
- Votum Castitatis emissum ab eo, cui est moraliter impossibilis observantia probabilius valet. 216. usque ad 219. An tale votum sit Papæ reservatum. 220. vel Episcopus possit in eo dispensare. 222. Oppositum non videtur improbabile. 212. 213. 214. 215. & 219.
- Voti castitatis obligatio an suspendatur superveniente morali impossibilitate eam servandi. 221. Votum Castitatis non violat is, qui cum eo ex metu gravi matrimonium contrahit, at bene si consumet. 314.
- Votum nullum peccatum veniale deliberatè committendi, aut faciendi quidquid esse perfectius intellexerit, ac subsistat. 212.
- Voti definitio, & quid in ea per melius bonum intelligitur. 212. Verb. Probatur. 2. 213. ac 230. Verf. Nec locus est.

adjectus numerus est marginalis.

Votum est interpretandum in aliqua materia instar legis humanæ in eadem materia. 215.

Votum matrimonij an sit nullum etiam emissum ab eo, cui est moraliter impossibilis castitas. 217. Verf. Resp. 2. ad 1.

Voti violatio in quavis materia est ejusdem infimæ speciei. 275. in fine.

Vota facta tempore passionis facilius relaxantur. 296.

Vota. 5. Reservata. 220.

Vota Scholasticorum Societatis emissa ex metu injusto ad ea extorquenda incusso sunt ipso jure irrita. 333.

Votum ingrediendi Religionem metu gravi injusto extortum an irritum. 333.

Vota simplicia an invalida, ad quæ adegit metus injustus. 346. Si autem metus sit justus probabilius valent vota etiam solennia. 346. 347.

Voti violatio non est specie diversa pro specifica diversitate materiae promissæ. 615. 880.

Votum in materia gravi potest emitti sub obligatione levi. 715. Nisi sit constituens Religiosum. 715. Secus in materia levi sub obligatione gravi. 727.

Voti materiae pars an sit notabilis, datur regula discernendi. 726.

Votum recitandi coronam sex decadum

omissione duarum non violatur mortaliter. 726.

Votum tria aureorum millia dandi causæ piæ, læditur mortiferè retinendo. 50. Licet sit pars eorum exigua. 726.

Votum abstinendi à vino quantâ vini quantitate graviter violatur. 727.

Votum non ludendi, quando graviter frangitur. 727.

Votum jejunandi est interpretandum instar præcepti jejunandi. 884. An contra Votum jejunij peccet quis, quoties carnes comedit. 884.

Votum perpetuo jejunandi an cesset in sexagenarijs etiam robustis, 179.

Usurarius an acquirat Dominium usurarium. 332.

Usus rationis perfectus quid. 466. Dormientes non habent sufficientem pro peccato. 466. Quo tempore primum elucescat. 467. Probabilius non consumatur simul totus, sed prius sufficiens ad leviter, quam ad moraliter peccandum. 467. Et ideo probabilius est posse stare peccatum originale cum solo veniali. 469. Et potest quis in una materia morali habere usum rationis, in alia vero delirare. 468.

Usus activus, & passivus quid. 495.

Uxor consentiens instrumēto mariti postquam fuit ab eo verberata ob dissensum, censetur subscribere ex metu. 357.

Omnia ad majorem DEI gloriam.

F I N I S.

NB. Es ist auch bey dessen Verlegeren zu haben de Jure & Justitia,
& de Matrimonio.

